

BOUSOVÁK

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ MĚSTA DOLNÍ BOUSOV

Cena 10 Kč

Dvoutřměsíčník, ročník 48., č. 4/2012

V pondělí 3. září zahájili žáci bousovské základní školy slavnostně nový školní rok. Paní učitelka Plíšková vítá žákyni své první třídy.

Vážení spoluobčané.

Letošní léto je pomalu za námi. Doufám, že jste si většinou odpočinuli na dovolených a načerpali spoustu pozitivní energie pro zbytek letošního roku. Někteří v zahraničí, někteří v Čechách a někteří na místním koupališti. Letošní léto koupání v přírodě přálo. Před letní sezónou jsme se snažili o něco vylepšit služby a zázemí na našem koupališti. Bylo vybudováno nové hřiště pro plážový volejbal, usazeny stoly pro stolní tenis. Byla odstraněna, z důvodu bezpečnosti, letitá skluzavka. Během dvou měsíců navštívilo koupaliště, podle prodaných vstupenek, zhruba 4000 dospělých a dětí. Kvalita vody byla pravidelně kontrolována odborníky z Krajské hygienické stanice. A výsledek? Jeden z nejlepších v regionu. Jaké jsou reakce vás občanů? Vesměs pozitivní, ale nechceme usnout na vavřínech. Co bychom chtěli vylepšit pro příští rok? Musíme zainvestovat do budovy kiosku podle připomínek Krajské hygienické stanice. Zpevnit pískovcové boky koupaliště, a pokud budou finanční prostředky, tak začít postupně opravovat samotné dno. Bude asi nutné oplotit hřiště pro beachvolejbal, tak aby se zabránilo dopadům míčů do vody. Samostatná akce bude vyspravení samotného odtoku vody v rohu koupaliště u Klenice, kde se těsně před sezónou objevila trhlina.

Dále bych vás chtěl informovat o dvou stavbách, které nejsou moc na očích, ale jsou důležité pro budoucí život občanů v našem městě. Stavby se rozeběhly těsně před prázdninami v lokalitě Pivák v místní části Zahrádka.

Sběrný dvůr: K dnešnímu dni jsou firmou ZETEZA provedeny kompletní zemní práce. To znamená podloží, odtok dešťových vod, přípojka kanalizace a vodovodu. Je položen finální asfaltový povrch. Areál je komplet oplocen, nainstalovaná průmyslová váha, buňka pro obsluhu a osvětlení. Co zbývá dodělat? Zděný přístřešek pro elektromateriál a areál zabezpečit. V měsíci červenci byla vybudována přípojka elektro (cca.100m) od autoservisu Tomáš až na hranici pozemku Sběrného dvora. Tato přípojka nebyla součástí dotace stavby. Pokud půjde vše podle harmonogramu, stavba by měla být ukončena na konci září. Poté proběhne kolaudace. Jednou za měsíc je stavba kontrolována pracovníky Ministerstva životního prostředí. Otevření zřejmě naplánujeme na jaro 2013.

Jaké bude vybavení sběrného dvora a co je účelem této stavby? Účelem je sběrný dvůr pro komunální odpad. Bude určen pro odkládání odpadu z domácností obyvatel D. Bousova a místních částí, tak i okolních obcí. Veškeré odpady budou ukládány na místech k tomu určených a poté odvezeny a zlikvidovány odbornou firmou. Na zpevněné ploše je navrženo 10 kontejnerů pro bílé a barevné sklo, papír, plasty, tetrapaky, 4 vanové kontejnery pro velkoobjemový odpad a elektrozařízení. Dva kontejnery pro stavební suť, 1 pro eternit, 1 pro kovy a 1 pro dřevo. Dále zde budou dva EKO-sklady - jeden bude sloužit jako sklad odpadu s obsahem škodlivin pevných (nádoby na baterie, tuhý nebezpečný odpad a zářivky). Druhý bude sloužit jako sklad odpadu s obsahem škodlivin kapalných (tekutý nebezpečný odpad, nebezpečné kapaliny). Občané budou včas

informováni o otevření areálu, provozní době a provozovateli.

Kompostárna: Stavbu začala fa. SVOBODA počátkem července. Celková plocha kompostárny bude 2966 m². Z toho komunikační plochy činí 1791 m² a plochy pro zrání kompostu činí 1035 m². Vjezd pro občany bude přes sběrný dvůr. Areál bude oplocen. K dnešnímu dni jsou provedeny částečné zemní práce (stržení a zarovnání terénu), přípojky vody, odvod dešťových vod. Připravuje se podloží pro asfaltový povrch plochy pro zrání kompostu. Komunikační plochy budou mít povrch z recyklátu.

Dokončení stavby je plánováno zhruba na polovinu listopadu. Také zde probíhají pravidelné kontroly pracovníky Ministerstva životního prostředí.

Cílem projektu a výstavby kompostárny je vytvoření systému nakládání s bioodpadem. Bude sloužit pro svoz odpadu z údržby městské zeleně, ale i odpadů od občanů (tráva, listí, dřeviny atd.). Skladování surovin bude v jednoduchých betonových boxech dle druhů surovin. Drcení dřevin bude průběžně prováděno štěpkovačem dřeva a drtičem bioodpadů. Následný vzniklý kompost bude využit pro potřeby města. Také zde plánujeme dokonalou osvětu občanů o procesu kompostování, tak i provozu kompostárny.

V návaznosti na kompostárnu požádalo město o dotaci z dotačního programu Ministerstva životního prostředí na projekt „Oddělený sběr biologicky rozložitelného odpadu ve městě DB“. Z dotace je možné pořídit traktor, nosič kontejnerů, kontejnery a kompostéry. Předmětem projektu je zavedení odděleného sběru a svozu biologicky rozložitelných odpadů od občanů města Dolní Bousov (včetně Horního Bousova, Střehomi, Oštovic, Vlčího Pole, Bechova a Svobodína – spádové obce města Dolní Bousov) a částečně posílení svozu bioodpadů z údržby zeleně města a přilehlých obcí. Systém odděleného sběru a svozu bioodpadů od občanů města Dolní Bousov bude doplněn o využívání odpadu v místě vzniku prostřednictvím kompostérů. Kompostéry budou zapůjčeny občanům města. V rámci projektu bude zakoupeno 70 kusů kompostérů (kompostovacích sil) o objemu 0,9 m³.

Zapůjčení bude ošetřeno smlouvou o výpůjčce. Ve smlouvě bude popsáno místo umístění kompostéru a občan se podpisem smlouvy zaváže umístit kompostér na určené místo a po dobu udržitelnosti projektu využívat kompostér k danému účelu, tj. kompostování vlastního biologicky rozložitelného odpadu. Kompostéry budou zapůjčeny uchazečům vybraným na základě pořadníku sestaveného z došlých přihlášek. Výpůjčka bude realizována bezplatně. Občané je budou používat zejména ke zpracování odpadu ze zahrad, který vzniká při jejich běžné údržbě v průběhu celého roku. Produktem kompostéru je dobře využitelná surovina, kterou občané využijí při zkvalitnění půdních vlastností na vlastní zahradě. Součástí projektu je informační kampaň, v rámci níž získají občané potřebné informace a bude zde řešena i agenda související se zápůjčkou kompostérů. Předmět projektu dále zahrnuje i přípravu všech materiálů souvisejících se zápůjčkou a následnou kontrolou

kompostérů. O úspěšnosti žádosti o dotaci vás budeme informovat.

V měsíci květnu se město Dolní Bousov a území města stalo členem Obecně prospěšné společnosti pro Český ráj (MAS) v programu rozvoje venkova – odsouhlaseno zastupitelstvem města. Cílem této společnosti je pomoc, partnerství a spolupráce směřující ke zkvalitnění života a rozvoje podnikání v regionu Český ráj. Pomocí této společnosti může město žádat, ale nejen město, ale i podnikatelé, živnostníci, zájmové spolky o finanční podporu. *Podrobné informace je možné získat na internetových stránkách města v odkazu MAS Český ráj.* Město tuto možnost využilo a podalo žádost o dotaci na obnovu kulturních památek. Tato výzva byla vyhlášena v červenci. Cílem této žádosti je získat finanční prostředky na opravu litinového kříže u kostela sv. Kateřiny, na opravu pískovcové zdi a oplocení v areálu kostela sv. Kateřiny. Dlouhodobě se snaží město toto místo zvelebit tak, aby sloužilo pro kulturní a společenské akce pro občany města.

Jedním z největších problémů města je stav místních komunikací a chodníků. Jedná se zejména o ulice Mírová, Spojovací a Kaliště, další lokalitou je Kolonie a ulice Maštálkova a Na Krechtech. Dále příjezdová komunikace ke sběrnému dvoru a ulice Rachvalská od fy. Tomáš po výjezd na hlavní komunikaci směr Kdanice.

Město oslovilo několik projektantů na zpracování projektové dokumentace na rekonstrukci těchto komunikací. V podzimních měsících bude vybrán zpracovatel.

V měsíci září by se měla rozeběhnout v místní části **Horní Bousov** nástavba a přístavba objektu hasičské zbrojnice. Po této rekonstrukci volají občané Horního Bousova několik let. V letních měsících byl konečně zpracován projekt a vydáno stavební povolení. Záměrem tohoto projektu je nástavba podkroví na stávající budovu. Tato nástavba vytvoří prostory pro členy SDH Horní Bousov, ale i pro ostatní občany Horního Bousova pro konání různých kulturních a společenských akcí. V letošním roce by se měly provést zednické a tesařské práce (investice cca 400 tisíc Kč). Ostatní vnitřní práce budou provedeny v příštím roce. Investorem bude město Dolní Bousov. Dále v obci Horní Bousov budou zhruba v říjnu odstraněny letité a už i nebezpečné autobusové čekárny. Obě čekárny nejsou bohužel na pozemcích města. Odkoupení pozemku pro čekárnu se podařilo uskutečnit pouze s majitelem po levé straně směrem na Přepeře. Zde bude čekárna nová. Pozemek na druhé straně majitel nabídl pouze k pronájmu, což rada města neakceptovala. Proto bude čekárna pouze odstraněna bez náhrady. S pozemků budou vyřezány nálety a prostory vyčištěny tak, aby se zlepšil vzhled obce Horní Bousov.

Miroslav BOČEK, starosta města

zprávy z radnice

Vybráno z usnesení zastupitelstva města schváleného na zasedání dne 27. 6. 2012. Zastupitelstvo schválilo rozpočtové opatření č. 2/2012, snížení rozpočtu na straně příjmů o 3 139 241 Kč. Snížení na straně výdajů o 1 077 590 Kč, čerpání prostředků ze zůstatku loňského roku ve výši 2 061 651 Kč. Schválilo odkoupení pozemku p. č. 696/4 a odkoupení části pozemku p.č.80/2 vše k .ú. Horní Bousov, jedná se o pozemky zastavěné vodojemy městského vodovodu. ZM schválilo Obecně závaznou vyhlášku města č. 2/2012, kterou se ruší Obecně závazná vyhláška č. 4/1997, o vytvoření a použití účelových prostředků Fondu rozvoje bydlení na území města Dolní Bousov.

Volby do zastupitelstva Středočeského kraje a do Senátu Parlamentu České republiky. Volby se konají současně ve dnech: pátek 12. října 2012 od 14:00 hodin do 22:00 hodin, sobota 13. října 2012 od 8:00 hodin do 14:00 hodin. Druhé kolo voleb do Senátu parlamentu České republiky se koná v případě, že žádný z kandidátů nezíská ve volebním obvodu, kde kandiduje, nadpoloviční většinu odevzdaných platných hlasů. Případné hlasování v tomto případě bude zahájeno šestý den po

ukončení hlasování v prvním kole, tzn., že případné druhé kolo voleb proběhne ve dnech 19. a 20. října 2012.

V Dolním Bousově proběhnou volby v těchto volebních okrscích:

Okrsek č. 1 – Dolní Bousov – Dům s pečovatelskou službou, V Lipkách 620, volí zde voliči s trvalým pobytem v Dolním Bousově, jejichž příjmení začíná písmenem A – K.

Okrsek č. 2 – Dolní Bousov - Hasičská zbrojnice, Požárníků 444, volí zde voliči s trvalým pobytem v Dolním Bousově, jejichž příjmení začíná písmenem L – Ž.

Okrsek č. 3 – Horní Bousov – volí zde voliči s trvalým pobytem v Horním Bousově, Ošovicích a Střehomí.

Okrsek č. 4 – Bechov – budova bývalé školy čp. 25, volí zde voliči s trvalým pobytem v Bechově a Svobodíně.

Okrsek č. 5 – Vlčí Pole – budova bývalé školy čp. 48, volí zde voliči s trvalým pobytem ve Vlčím Poli

Porucha městského vodovodu. Dne 30. 8. 2012 v časných ranních hodinách došlo k havárii vodovodního řádu městského vodovodu. Vzhledem k tomu, že během necelých dvou hodin byly vodojemy o celkovém objemu 500 m³ prázdné, bylo zřejmé, že porucha bude

na hlavním přivaděči o průměru 200 mm od vodojemů z Horního Bousova. Již v 6.30 hod byla porucha lokalizována a v 7 hodin začali pracovníci odborné firmy pracovat na odstranění závady. V 11 hodin již začala voda proudit opraveným potrubím a v odpoledních hodinách

již tekla v níže položených částech města voda z kohoutků. Za rychlý a profesionální zásah patří poděkování pracovníkům firmy SVOBODA a pracovníkům údržby města Dolní Bousov.

Pavel KULA, tajemník MěÚ

krátce z bousovska

Pozvánka na výstavu. Infocentrum Dolní Bousov si Vás dovoluje pozvat na výstavu s názvem Dvě století české kultury s Máchou. Výstava bude zapůjčena z Památníku národního písemnictví v Praze a bude od 12. září v Galerii Na Faře přístupná v otvíracích hodinách Infocentra, tedy v Po 8 – 15.30, Út až Čt 8 – 18 a Pá 8 – 16 hodin. Výstavu můžete zdarma navštívit až do 12. října 2012.

Dita ŘÍHOVÁ

Cvičení od října nově. V září bude cvičení dětí probíhat stejně jako o prázdninách, tj. miminka a batolata do 3 let s rodiči každé pondělí od 16 hodin v malé tělocvičně ZŠ, předškoláci na víceúčelovém hřišti vedle koupaliště každé pondělí od 17 hodin. Lekce stojí 20 Kč, s sebou si přineste oblečení na cvičení a pevnou obuv. Od října plánujeme změny, protože dětí přibývá. Všechny hodiny budou probíhat v malé tělocvičně základní školy a rozvrh bude následující. Od 15 hodin budou nově cvičit maminky s dětmi do 18 měsíců. Lekce bude zaměřena na zpevňovací cviky pro maminky, děti budou moci objevovat tělocvičnu a nové hračky. Od 16 hodin bude cvičení rodičů s dětmi do čtyř let. Lekce nabídne všestranný pohybový rozvoj dětí, rodiče se hodin aktivně účastní a pomáhají. Od 17 hodin bude probíhat cvičení předškoláků ve věku 4 až 7 let bez rodičů. Zaměření bude na všestrannou sportovní přípravu. Cvičení získá formu zájmového kroužku, tj. zápisné na půlrok dopředu, aby děti chodily pravidelně a dalo se s nimi pracovat soustavně. O případných změnách budeme včas informovat pomocí letáčků, hlášení v městském rozhlasu, v Bousovsku a na webových stránkách infocentra a základní školy. Za cvičitelky

Jana VLACHOVÁ

První kolo extraligy v armsportu skončilo velkým úspěchem dolnobousovských pákařů. Konalo se v sobotu 1. září 2012 v restauraci na křížovatce v Branžeži, pořadatelem byl AWK Dolní Bousov, konkrétně Miroslav Vaněk a František Živný. Celkem startovalo 63 účastníků v pěti kategoriích mužů, dvou juniorů a po jedné ženě a juniorek. Nejlépe si vedl v kategorii nad 95 kg František Živný, který vyhrál na levou i na pravou ruku. Daniel Příhonský byl druhý na levou a třetí na pravou, Štěpán Rác třetí na levou a čtvrtý na pravou. Rác startoval v páce opět po třinácti letech, je to první trenér Živného.

Po stejné době zápolil i Martin Koťátko, který byl pátý na levou a šestý na pravou ruku. V kategorii mužů do 95 kg byl při svém prvním startu Aleš Kamenický třetí na levačku a sedmý na pravačku. V kategorii do 75 kg Rudolf Stezka slavil první výhru v mužích na pravačku, na levou ruku byl třetí. V kategorii muži do 65 kg byl při své premiéře Václav Špála pátý na levou a šestý na pravou ruku. Výbornou premiéru měl Lukáš Fišer v kategorii juniorů do 75 kg. Na levačku skončil druhý, na pravačku třetí. A co čeká Františka Živného, duši bousovských pákařů? Pokud mu bude sloužit zdraví, chce se připravit na Arnold classic cup. To je soutěž profesionálních kulturistů, jejíž součástí by 20. října v Opavě a 27. října v Tip sport aréně v Praze mělo být i zápolení pákařů v kategoriích muži do a nad 85 kg, ženy, junioři a juniorky. V každé kategorii mužů a žen by mělo být rozděleno třicet tisíc na cenách. V únoru je v Brně Golemova ruka, v dubnu by Živný rád startoval na Senecké ruce. Vše je ale podmíněno zdravím.

Miloslav JEČNÝ

Netradiční pozvánka do knihovny. Proč netradiční? Protože jistě očekáváte, že vás budeme zvat na nějakou besedu nebo se vás budeme snažit nalákat na nové knížky. Tentokrát ale ne. V prostorách knihovny jsou nově rozmístěné papírové modely hradů, zámků, kostelů ale i radnic. Většina z nich je umístěna v dětském oddělení, některé najdete i v přízemí v informačním centru. Podstatná část modelů je věrnou kopií památek z našeho nejbližšího okolí, takže tu najdete například hrad Kost, starou radnici a Sbor českých bratří z Mladé Boleslavi, ale i zámek Červená Lhota s mostem a rybníkem a další. Modely vytvořila a knihovně věnovala paní Helena Čmelíková, pro niž je lepení papírových modelů velký koníček. Paní Čmelíkové za krásné modely děkujeme. Přijďte se potěšit a inspirovat, třeba i vy pak dostanete chuť něco malého slepit.

Olga TRÍSKOVÁ

Nový školní rok zahájila Základní škola T. G. Masaryka Dolní Bousov v pondělí 3. září 2012. Po zahájení na školním dvoře a přivítání nových žáků se všichni přesunuli do tříd, kde se dozvěděli informace o organizaci školy a rozvrh. Od úterý již začalo pravidelné vyučování. Došlo k několika změnám v učitelském sboru: skončil dlouholetý učitel a zástupce Mgr. Tomáš Grindl, které-

mu bych chtěl touto cestou poděkovat za jeho mnohaleitou práci ve škole. Novými tvářemi jsou Mgr. Miroslava Němečková (učitelka druhého stupně) a Iveta Plíšková (učí první třídu). Jestliže v minulém školním roce jsme začínali s 261 žáky, nyní jich je 293, tedy o 32 více. Povinnou školní docházku ukončilo 18 žáků, na jiné školy jich odešlo 5. Do dvou prvních tříd přišlo 45 žáků, do ostatních nastoupilo 13 nových žáků, kteří se přestěhovali. Poprvé do školy přišlo 26 žáků z Dolního Bousova (Eliška Hlaváčková, Adriana Janů, Natálie Pitáková, Pavel Skála, Richard Soukup, Ondřej Svoboda, Nikola Svobodová, Eliška Valešová, Šarlota Brzáková, Daniel Fryšava, Jakub Holec, Lukáš Jahoda, Karolína Jiroušková, Kristýna Koliášová, Adam Langer, Beáta Piesche, Adéla Ružanská, Filip Sirotný, Karolína Sladká, Petr Štěpán, Jan Štolovský, Tomáš Teichman, Diana Vančová, Leo Víšek, Zdeněk Víšek, Orlin Yotov), čtyři z Rohatska (Zuzana Bendlová, Michaela Hrobníková, Matěj Kuntoš a Vojtěch Štros), tři z Domousnic (Matěj Bureš, Ondřej Vícha a Anna Zejbrlichová), po dvou z Veselice (Filip Michoň a Viktorie Rysová), z Kamenice (Tomáš Folprecht a Pavel Štěpánek) a z Horního Bousova (Veronika Mayerová a Leoš Semecký) a po jednom z Bechova (Lukáš Olbrich), Obory (Tereza Rejmanová), Přepěř (Robert Rudavský), Řitonic (Dominik Zítka), Petkov (František Zítka) a Vlčího Pole (Iva Smandrová).

Miloslav JEČNÝ

Pohádková ovčí babička bude opět číst dětem.

O prázdninách naše ovčí babička odpočívala, ale od října už zase bude u nás v knihovně a bude číst dětem v dětském oddělení městské knihovny. Ovčí babička nejen ráda čte ale i ráda zpívá. Po pohádce si budou moct děti spolu s ní i zazpívat. Babička bude poprvé číst ve středu 10. října v 17 hodin a poté nás bude navštěvovat pravidelně jednou za 14 dní vždy ve středu od 17 hodin. Vstup zdarma.

Olga TRŽSKOVÁ

Dlouhá výluka začala na železniční trati v úseku Mladá Boleslav – Dolní Bousov v úterý 4. září 2012 dopoledne. Trvat bude až do soboty 8. října. Důvodem je výměna mostu přes Klenici mezi zastávkami Dlouhá Lhota a Březno. Výluka bude nepřetržitá, takže všechny vlaky budou nahrazeny autobusy. Cestující si musí v tuto dobu dát pozor, protože autobusy budou zasta-

vovat v místech, která jsou blízko silnice na Mladou Boleslav, pouze na zastávky Bechov a Dlouhá Lhota by měl zajíždět menší autobus. Některé autobusy pojedou až na zastávku Mladá Boleslav hlavní nádraží, některé na zastávku Mladá Boleslav město, odkud na hlavní nádraží pojedou vlaky.

Miloslav JEČNÝ

V Dolním Bousově se v sobotu 28. července 2012 opět po roce sešli nohejbalisté k tradičnímu turnaji trojic, který pořádá místní Sokol. Opět za podpory Svijanského pivovaru, který pro vítěze daroval padesátilitrový sud piva. Z přihlášených jen domácí nejsou registrovanými hráči, všichni ostatní hrají krajský přebor a druhou ligu. K vidění byly výměny, za které by se nemusela stydět ani extraliga, přesto ligový nohejbal dolnobousovské diváky jako každý rok nepřilákal. Neviděli proto Davida Šimáněho, který je v širším kádru reprezentace ČR do 21 let, ani hráče Holic, Zbečníka, nebo Jizerního Vtelna. Ze sedmi zúčastněných trojic se nejvíce dařilo hráčům Mnichova Hradiště, kteří obhájili loňské prvenství a krom sudu piva si odvezli i putovní pohár a další věcné ceny. David Šimáně, Myšák Folprecht i mistr rozštěpu Košek ukázali svoji sehranost z druholigových klání a s přehledem zvítězili jak v základní skupině, tak ve finálových bojích. Sokol Dolní Bousov obsadil poslední místo, hlavní činností jeho hráčů však byla organizace turnaje a snaha o to, aby se turnaj v Dolním Bousově i přes nezáměr domácích udržel do dalších ročníků a aby se k nám nohejbalisté rádi vraceli.

Roman ZEJBRLÍK

Zahrádkáři v Přepěřích vystavovali. Výstava jirín, mečíků, růží a zeleniny se uskutečnila v sobotu 18. srpna 2012 v místní jídelně v Přepěřích. Výstavu navštívilo 490 osob, které si se zájmem prohlédly vystavené květy jirín, růží a mečíků. Mnozí návštěvníci využili možnost objednat si na příští rok řízkované rostlinky jirín, hlízy mečíků i sadbu zeleniny. Nakoupili si také pokojové i venkovní rostliny, česnek (prodalo se ho 200 kg), med, koše z loupání proutí i koláče z dolnobousovské pekárny. K občerstvení místní kuchyně připravila zvěřinové hody, s nimiž byli účastníci spokojeni. Jedenáctý ročník výstavy v Přepěřích se vydařil, poděkování patří všem návštěvníkům i organizátorům.

Jaroslav FOLPRECHT

VZPOMÍNKA NA MIROSLAVA NEŠVARU

Odešel nám – a co je nejbolestnější – bez rozloučení. Měli jsme si toho ještě mnoho co říci, jako vždy, když jsme byli pospolu. S láskou a porozuměním, tak s námi vždy promlouval a tak naň vzpomínáme. Trpělivě poslouchal naše hoře a s rozvahou sdílel poučení. Radost z radosti a radost z života, který měl tak rád a kterému často pomáhal, budiž nám inspirací. Svůj život vyplnil poctivou a pilnou prací. Nesobecky pomáhal ostatním k úspěchům a skromně přijímal slova vděčnosti.

Dovoluje vzpomenout jeho bohatý život, který nebyl vždy pln štěstí a radosti. Náš dědeček, tatínek, a přítel Miroslav Nešvara, byl za svých 87 let života dobrou duší,

nejen nám, ale i městu Dolní Bousov, ve kterém prožil většinu svého života. Slávek, jak mu říkali jeho nejbližší, se narodil v Praze jako prostřední ze tří sourozenců 30. května 1925. Jeho sourozenci zemřeli již jako malé děti. A snad i právě takto ho život naučil vážit si skutečných hodnot a důsledně pečovat o svou rodinu. Již na obecné škole se projevil jeho výjimečný cit pro hudbu. Přestože vyrůstal v nuzných poměrech, umožnila mu maminka docházet do hudební školy známého českého houslového virtuosa Váši Příhody. Přestože chtěl studovat konzervatoř, byl otcem donucen vyučit se grafikem a vazačem knih. Ačkoli se tímto řemeslem nikdy neživil,

nemůžeme nezpomenout jeho zručnost, s jakou svázal mnoho rodinných knih či vlastních básní. Jako poštovní doručovatel, tehdy stále ještě v Praze, poznal svou budoucí manželkou Květoslavou Doškářovou, se kterou se po svatbě přestěhovali do Dolního Bousova, kde se brzy zapojil do kulturního života a v neposlední řadě se stal také členem pěveckého spolku Stojmír. V Technolenu, kam posléze nastoupil, vykonával práci mistra. Jeho kolegové a podřízení ho měli vždy rádi pro jeho veselou, přátelskou a nekonfliktní povahu. Dobrý humor byl kořením jeho života.

Mnozí z Vás si na něj jistě vzpomenou také jako na vedoucího stavebnin, kde následně působil. Jeho zdravotní stav ho bohužel donutil změnit zaměstnání, a tak se kruh uzavřel a on se opět s čepicí se znakem trumpetů vrátil na poštu jako doručovatel, kde zůstal až do důchodu.

Hudba ho provázela celým jeho životem. Během svého mistrování se potkal s lidmi stejného ražení a začali hrát v kapele. Slávek v ní hrál na klarinet a saxofon. Hráli na zábavách, svatbách i pohřbech. Také se účastnili různých hudebních soutěží. Velice rád na toto období vzpomínal a kdo ho znal, jistě si nejednou vyslechl nějaký veselý příběh z této doby. Počáteční elán členů kapely postupně upadal a doba si žádala jiný druh hudby, takže se kapela časem rozpadla. Protože mu hudba chyběla a práce s dětmi ho bavila, začal učit hudbě na základní škole. To byla jeho hlavní pracovní náplň i poté, co odešel do důchodu. Komponoval a rozepisoval hudbu na mnoho školních vystoupení. Z hudebních nástrojů ovládal především klarinet, saxofon, klávesy, flétnu, kytaru, housle, fukací harmoniku, basu a piano, ale díky dokonalému hudebnímu sluchu pro něj nebyl problém naučit se hrát na jakýkoliv jiný. Hudba byla jeho život a hodně mu pomohla po smrti jeho milované manželky Květy, o které s láskou mluvil až do svých posledních dní.

Založením byl veselý člověk, měl rád zábavu a život kolem sebe. Byl pro nás vzorem optimismu, silné vůle a krásného vztahu k druhým. Nikdy druhým nepřed-

hazoval jejich chyby, ale hledal na nich to, v čem vynikali. To byl pravděpodobně důvod, proč byl všemi tak oblíbený. Rád se setkával s mladými lidmi a dokázal s nimi držet krok. Žádná technická novinka pro něj nebyla problémem. Proto také není divu, že své skladby zapisoval do počítače, se kterým se učil pracovat teprve po osmdesátce. Jeho velkou láskou kromě hudby byla také práce se dřevem. Často ve své dílně něco kutil pro rodinu a známé a nejedna z nás tak má u sebe nějakou připomínku jeho zručnosti.

Přesto, že měl také svá trápení a zdravotní problémy, nikdy to nezlomilo jeho zřídavost po všem novém, srandič-

ky a dokonce i černý humor. Nikdo nemohl pochybovat o tom, že je na světě velice rád. V posledních letech svého života se věnoval především své rodině, luštil „křížovatkou“, hrál si s vnoučaty a rozvíjel hudební dovednosti svých žáků, které doma učil. Ještě 4. srpna 2012, den před svým náhlým odchodem, se naposledy projel na kole po svém „kolečku“, které bylo z Bousova přes Trnín, Kdanice a Matice zpět do Bousova. Toto byl jeho rituál stejně jako každodenní ranní rozcvička před otevřeným oknem za jakékoliv roční doby. To byl jeho recept na dlouhý a šťastný život. Být obklopen těmi, které miloval, pravidelnou prací, pohybem a schopností udělat si legraci sám ze sebe a to s velikým nadhledem. Z jeho životního příběhu můžeme vyčíst, že i když začátek jeho života byl velice obtížný a chvílemi i smutný, poučil se tomu tak, že se snažil neopakovat chyby jiných. Kdyby každý jednal tak jako on, svár a zloba by na světě nebyla. Most mezi starým a novým světem v našich očích tak často zcela neslučitelné, odpovědnost k rodině a tradicím to je odkaz, který nám zanechal.

Náš život není věčný, a proto promlouvejme s těmi, které milujeme a odpusťme těm, kteří nám ublížili. Aby i naše děti, až přijdou plakat na náš hrob, mohly s hrdostí a úctou vzpomenout na své předky a jejich činy.

Miroslav NEŠVARA nejml.

a Kateřina VLČKOVÁ (vnuk s partnerkou)

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCH LETOŠNÍHO SLAVIČÍHO ROKU

Na přelomu prázdnin se nečekaně dostavil nový objev mé specializace. Že se tak stalo v krajině, kde jsem výstavou připomněl nedávno 30 let výzkumu slavíků, je o to milejší. Slavík tmavý je nejvzácnějším z našich slavíků a setkat se s ním můžeme hlavně na jarním a podzimním průtahu republikou. Nejbližší pravidelné hnízdiště se nachází ve středním Polsku, kam jsem byl před lety pozván k řešení otázky křížení příbuzných

slavíků. Letos jsem tak daleko cestovat nemusel, slavík tmavý se objevil v Orlických horách. Zájem byl tedy soustředěn tam. Úkol potvrdit a zdokumentovat pro českou ornitologii unikátní pohníždění pelichání druhu se ale splnit nepodařilo, štěstí můj tým neměl. Ani z opakované výpravy k Divoké Orlici výsledek nevzešel a tehdy jsem už odjížděl opravdu zklamán. S vědomím, že podobná šance se už nemusí opakovat.

V nedělním odpoledni končícího července mi zbývalo navštívit místo na rozhraní krajů, na rohu oplocení vojenského areálu poblíž Kdanického potoka, u Matic. Na provokační přehrávku hlasu slavíka obecného se mi z drobné vrbiny u cesty dostalo odpovědi, která mne rozklepala. Hlas patřil slavíku tmavému! Keř byl po lijících plný vody a vzniklá laguna mne na chvíli vrátila k polské říčce Prosně i české Orlici. Bohatší tady

o pytle odpadků, ukrývající však velkou ptačí vzácnost. Pokus o odchyt toho dne nevyšel, v pondělí po poledni jsem však už stál na cestě znovu. Slavík z temného roští na vábničku odpověděl a za půl hodinky už byl, tajemně pelichající, ze všech stran vyfocen. Výsledek má pro tuzemskou vědu klíčový přínos a mě pomůže zase o stupínek výš.

Pavel KVEREK

CVIČILI JSME I PŘES LÉTO

Přestože léto přeje lenošení, nabídly jsme dětem a rodičům „pondělky v pohybu“ a nabídka se setkala s překvapivým ohlasem. Dovolené se sice trochu projevíly, ale počty malých cvičenců stabilně rostou a to nám dělá velkou radost. Malá tělocvična vítala každé pondělí od 16 hodin miminka a batolata do tří let v doprovodu rodičů. Úvod obstarala vždy rozcvička s básničkou, pak jsme postavily opičí dráhu a děti si mohly vyzkoušet kotrmelce, chůzi jako baletka, prolézání tunelu nebo klouzání po lavičce. Úspěch mělo také cvičení na velkých míčích, tzv. gymballech. Zklidňující část hodiny pak obstaralo protažení na zemi, děti milují také nový barevný padák.

Druhá skupina, předškoláci, cvičila celé léto na víceúčelovém hřišti, začátek v pondělí od 17 hodin. Je to skupina dost různorodá a pokaždé jiná, věkové rozpětí cca 5-8 let. Tyto děti cvičí už samy, bez rodičů. Na úvod si vždycky zazpíváme „Když jsi kamarád“ a zároveň rozhýbeme ruce, pak hrajeme nějakou veselou hru na rozehřátí, např. „Na ovečky a na vlka“, pak cvičíme střídavě s míči, švihadly, nebo běháme různé překážkové dráhy a trénujeme postřeh. Na závěr si dáváme většinou něco na přání dětí, oblíbené je „Dobrý den, pojdte ven!“. Trochu se vydýcháme, protáhneme a těšíme se zase na příště.

Jana VLACHOVÁ

VLAŠTOVČÍ POZDRAV Z CESTY

Před nedávnem jsem obdržel doklad o tom, že jedno z vlaštovčích mláďat, okroužkované v hnízdě uvnitř betonové stavby na břehu Červenského rybníka 30. června loňského roku, bylo „kontrolováno“ na maďarsko-chorvatském pomezí, v kraji vinic a kopců, v župě Baranya. Každého podzimu tam vědci vyhlíží tisícíhlavá hejna vlaštovek a břehulí, stěhujících se z Evropy do Afriky a krom vyhodnocování intenzity migrace ptáky kroužkují. A právě tudy směřovala k moři ve společnosti ostatních 11. září i bousovská mladá vlaštovka. Přestože z cesty Maďarskem mám již

několik dokladů pro podzimní odlet vlaštovek i břehulí, výsledek potěšil. Odkrývá totiž skutečnost, že nejen jaro, ale i léto, v kterém se v rámci druhého hnízdění mláďe narodilo, bylo pro vlaštovky příhodné. Rozhodující zřejmě i byla trasa volená teplejší Panonií, zatímco jiné, táhnoucí přes Alpy, v důsledku přechodného ochlazení hladověly a početně hynuly. A kdo ví, třeba je oním šťastlivcem některá z těch, které vidíte v tomto čase znovu už chystat křídla nad chladnou hladinou rybníka.

Pavel KVEREK

TÝDEN KNIHOVEN NABÍDNE ŘADU PĚKNÝCH AKCÍ

V týdnu od 1. do 7. října 2012 proběhne 16. ročník celostátní akce Týden knihoven. Naše knihovna se k této akci připojí již potřetí. Pro vás to znamená, že se v tomto týdnu u nás bude dít spousta zajímavých akcí, na které se vás budeme snažit nalákat.

Středa 3. 10. bude určena hlavně dětem a budeme je zvát na tradiční podzimní divadelní pohádku do knihovny. Od 17 hodin v dětském oddělení nabídneme dvě loutkové pohádky v podání teprve třináctiletého loutkáře z Kláštera Hradiště n. Jizerou. Vstupné bude jako obvykle 20 Kč pro děti a 40 pro dospělé.

Na čtvrtek 4. října se nám podařilo zajistit velmi žádaný pořad populárního botanika RNDr. Václava Větvičky. Pan Václav Větvička (mimořádně mnichovohradištský rodák) nám přečte ukázky ze svých knih, které jsou vzpomínkami na jeho rozhlasová Dobrá jitra na ČRo2 Praha. Nebude se jen číst a vyprávět, bude se i zpívat. Vyprávění pana Větvičky bude prokládáno šansony hudebního uskupení Two Voices. Uskupení Two Voices tvoří Jana Rychterová (textařka, písničkářka

a šansoniérka) a Vladimír Iljič Pecháček (houslista). Two Voices pravidelně vystupují v divadle Semafor a v pražské Salmovské literární kavárně. Přijďte se nechat pohladit po duši i rozveselit. Pořad bude začínat v 18 hodin a vstupenky budou od 15. září v předprodeji v knihovně a v informačním centru. A protože se jedná o akci v rámci týdne knihoven, budou čtenáři naší knihovny zvýhodněni při placení vstupného, které bude pro naše čtenáře činit 30 Kč, pro ostatní 50 Kč. Není čas stát se majitelem čtenářského průkazu dolnobousovské knihovny? Pokud se rozhodnete, že ano, pak vám jistě přijde vhod tradiční akce, kdy nabízíme právě během tohoto týdne možnost registrace na jeden rok zdarma.

Týden knihoven vyvrcholí v pátek 5. října tzv. Černou hodinkou s detektivkou. Stejně jako v loňském roce vás zveme k přátelskému posezení s občerstvením u stolků, kde si můžete nechat předčítat při světle svíček a poté potrápit mozkové závitky při luštění nedokončených detektivních případů. Začínáme pěkně za tmy, ve 20 hodin. Vstup zdarma.

Olga TRÍSKOVÁ

DRUHÝ ROČNÍK SLAVNOSTI STROMŮ

Na sobotu 20. října 2012 plánuje Město Dolní Bousov a Občanské sdružení ProBousov 2. ročník **Dne stromů v Dolním Bousově**. Slavnost bude opět spojena s hudebním vystoupením, občerstvením a dalším programem.

Před prázdninami proběhla akce „Označ svůj strom aneb V keramické dílně“ navazující na loňskou úspěšnou akci Strom pro děti – místo pro všechny, při které nadšenci vysadili stromy a keře v okolí knihovny. Každý majitel keře nebo stromu měl v červnu možnost přijít jedno odpoledne do keramické dílny v ZŠ a vyrobit si (třeba společně se svými dětmi) na „svůj“ stromek cedulku s věnováním. Pro ty, co nenašli čas nebo odvahu k vlastní výrobě, vyrobí tabulky s textem žáci keramického kroužku. Koncem října již budou cedulky hotové a pyšní majitelé jimi budou moci slavnostně ozdobit své stromy.

Hlavní součástí celodenního programu říjnového dne stromů by měla být akce s poněkud drsnějším názvem „Bousovský masakr motorovou pilou“. Půjde o jakési amatérské řezbářské sympozium. Jestliže se nám podaří tuto akci připravit, bude z velkých kmenů při tomto „řezbování“ vyrobeno několik plastik, které ozdobí zákoutí kolem knihovny. Hotové výtvary budou zahradu nejen krásnit, ale pokud vše vyjde podle představ, na některé si návštěvníci budou moci třeba i sednout. Kromě běžného stánku s občerstvením budou mít návštěvníci slavnosti možnost ochutnat pivo z minipivovaru Slepý krtek v Ujkovicích nebo stejně jako loni nakoupit podzimní květinovou výzdobu. Předpokládaný harmonogram by měl vypadat následovně: práce na dřevěných sochách bude zahájena nejpozději v 10 hodin dopoledne, v 15 hodin zahájení hudební produkce, 15:30 divadlo pro děti, 16 hodin slavnostní předání a zavěšení jmenovek a vernisáž hotových děl, 16:30 pokračování hudební produkce. V průběhu odpoledne budou připraveny i soutěže pro děti a dospělé se dřevem v hlavní roli. Stánky, posezení, divadlo i doprovodné soutěže budou umístěny v poněkud klidnějším prostředí prostranství za kostelem. Konečný harmonogram bude před akcí zveřejněn na plakátech a v rozhlase.

Máte chuť přiložit ruku k dílu? Pokud ano, bude pro zájemce nespočet možností od okopávání a pletí přes

zbudování ohniště až k sestavení drobných i větších dřevěných doplňků zahrady. Loni vysazené stromky a keře netrpělivě čekají na ty z vás, kteří si přinesou motyčky. Pro zdatnější jedince budeme mít připravené rýče a prosbu o vyhloubení a obložení ohniště, u kterého by si děti mohly posedět při každoročních večerních akcích v knihovně. Dále budou na místě připraveny vhodně nařezané kulatiny a spojovací materiál tak, aby bylo možné sestavit jednoduché lavičky k ohništi. Pro děti a maminky budou připravené štětce, aby mohly nově zhotovené lavičky rovnou napustit lazurou.

Pokud se rozhodnete nám pomoci, přivítáme vás v zahradě od 15 hodin.

Bousovský masakr motorovou pilou. Při jarním kácení vzrostlých stromů v prostoru kolem Červenského rybníka jsme si nechali několik mohutných kmenů o průměru cca 60 cm a délce kolem 1,5 metru uschovat pro pozdější použití. Naše představa je, že se tyto kmeny dopraví do prostoru zahrady kolem knihovny, kde se z nich odváží nadšenci pokusí vyrobit dřevěné sochy, dětské prolézačky nebo originální lavičky. Pro jasnější představu například kmen položený podél a přiřezaný do tvaru krokodýla může být jak ozdobou zahrady, tak sloužit jako lavička nebo prolézačka pro děti.

Výrobu sochy z jednoho kmene si vezme na starosti zkušený řezbář. Ze zbývajících kmenů je jeden již rezervován, ale další jsou k dispozici zájemcům z řad obyvatel Dolního Bousova a okolí. Kdo se nebojí práce s motorovou pilou a se dřevem a chcete si zkusit být řezbářem, zarezervujte si (třeba společně s kamarádem) svůj kmen nejpozději do 10. října buď osobně v městské knihovně a infocentru, telefonicky (322 312 001) nebo mailem (probousov@dolnibousov.cz). Pokud s pilou sice umíte, ale o dřevořezbu jste se ještě nikdy nepokoušeli a nejste si svým umem jisti, nevadí. Každý pokus se počítá, každá socha bude originál, vždycky můžete říct, že to byl umělecký záměr a abstraktní umění je dnes v módě ☺. Tipy na jednoduché motivy a fotografie jinde vyrobených soch máme připravené v infocentru pro vaši inspiraci. Těšíme se na shledanou v zahradě. Za sdružení ProBousov

Dita ŘÍHOVÁ

NA VLČÍ POLE VZPOMÍNÁ RÁDA, ALE PODROBNOSTI ODVÁL ČAS

Titulek platí pro řádovou sestru Kordulu Heiderovou, která řadu let pracovala v Domově důchodců ve Vlčím Poli. Pojďme se nejprve z několika novinových textů, zapůjčených paní Skálovou, ohlédnout za jejím životním příběhem.

Kordula Heiderová se narodila v roce 1916 v Kravařích-Dvořisku jako nejmladší z pěti dětí. Krátce po jejím narození matka zemřela, otec se podruhé

oženil a s jeho manželkou přišlo dalších sedm dětí. Když otec narukoval do války, musely mnohé děti do služby, aby se vůbec uživily. Kordulka skončila u své tety ve velkých Hošticích, která ji vychovávala. Když se ale tetin zdravotní stav zhoršil, musela i ona do služby – starala se o děti německého sedláka. Tam se naučila německy. Pak pracovala jako uklízečka v nemocnici. „Vůbec by mě nenapadlo, že se jednou stanu řeholní sestrou“, vyjádřila

se později. A tak se stejně jako její o pět let starší sestra Božena stala členkou Řádu Panny Marie Jeruzalémské a působily spolu v téže nemocnici. Později pracovala v nemocnici v Novém Jičíně. Přišel ale 2. duben 1951. Tehdy STB přepadla všechny ženské i mužské kláštery, osazenstvo internovala v předem připravených objektech a zahájila soudy s představenými řádů. Sestra Kordula se ocitla v Hradci nad Moravicí. Internované řeholnice jezdily pracovat na pole, sbírat brambory a podobně. Internace trvala do 29. března 1952. Úředníci totiž zjistili, že duchovní se nevzdají své víry a z řádů nevystoupí. Došlo k dalšímu přesunu, tentokrát do severních Čech, do textilních továren. „Vydobily jsme si, aby nás dali tam, kde nás bude zapotřebí, kde budeme moci pomáhat bližním,“ přiblížila Kordulka svou cestu do Vlčího Pole. Zde řadu let pracovala v kuchyni, zatímco ostatní sestry obětavě pečovaly o stařenky a stařečky. 22. 11. 1999 vlčopolský Domov důchodců zanikl přestěhováním do nově postaveného zařízení Modrý kámen v Mnichově Hradišti. Řádové sestry ovšem do Hradiště nepřešly, ale vrátily se svého kláštera Řádu Panny Marie Jeruzalémské v Opavě.

Zde žije i sestra Kordula Heiderová, všemi nazývaná Kordulka. V současné době jí však její zdravotní

stav zavedl do opavské nemocnice. Využil jsem toho, že Luboš Homolka do Opavy často jezdí, vybavil ho otázkami a diktafonem a vyslal za sestrou Kordulkou. Ovšem její věk – 95 let a dlouhá doba, která uplynula od jejího pobývání ve Vlčím Poli, sehrály své. Takže její odpovědi na otázky shrnu do souvislého textu. „Pamatuji si na pana faráře Josefa Buchtu, který k nám jezdil do kostela. Pocházím z Velkých Loštic, on se narodil kousek od nich. Pamatuji si i na Jaroslava Kulu, který dělal ředitele. A na paní Skálovou, která se jmenovala jinak a její maminku. Do Vlčího Pole jsme nastoupili po internaci ve Varnsdorfu. Pak jsem byla asi čtyři roky jako kuchařka v Duchcově a odtud jsem šla do Domova důchodců ve Vlčím Poli. Tam jsem pracovala v kuchyni. Vlastně jsme tam byli přiděleni. Z Vlčího Pole jsme tři odešly do Opavy. Když jsme pracovaly jako řádové sestry, braly jsme plat a měly čtrnáct dnů dovolené. O ní jsme mohli jet, kam jsme chtěly. Po revoluci jsem se podívala do Říma, kde jsem se po dlouhých letech setkala se sestrami, které pracovaly v Opavě, ale po válce byly odsunuty. Podívala jsem se i do Rakouska a Německa. Všude je hezky, ale doma je přece jenom doma,“ zakončila své občas útržkovité vzpomínání Kordula Heiderová.

Miloslav JEČNÝ

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr zajímavých knih pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Dětská literatura:

- Tramvaj plná strašidel – P. Braunová
- Deník malého poseroutky 5 – J. Kinney
- Angličtina se Čtyřlístkem – T. Ledererová
- Společenstvo klíčníků – D. Krolupperová

Beletrie pro dospělé:

- Fouskovy fejetony – J. Fousek
- Dnes a pozítří – P. Ouředník
- Pavučina lží – D. Brown
- Císařovy kosti – A. Williams

Naučná literatura:

- 160 her a cvičení pro první tři roky života dítěte
- O štěstí v umírání – J. Paul

KULTURNÍ TIPY

- 12. 9. – 12. 10. **Dvě století české kultury s Máchou**, výstava v Galerii Na Faře, putovní výstava z Památníku národního písemnictví v Praze
- 12. 9. **Dny evropského dědictví v Bousově**, 18.00, Za tajemstvími bousovských sklepů
- 12. – 16. 9. **Jičín město pohádky**
- 15. 9. **Motokros** – seriál pana Janečka
- Říjen **Taneční kurzy pro dospělé**, sokolovna D. Bousov, taneční mistr L. Fišer
- 1. – 7. 10. **Týden knihoven**, Městská knihovna Dolní Bousov:
 - 3. 10. **Podzimní divadlo pro děti**, 17.00
 - 4. 10. **Václav Větvicka a Two Voices**, beseda a komorní koncert, 18.00
 - 5. 10. **Černá hodinka s detektivkou**, 20.00
- 13. – 14. 10. **Výstava Kopidlenský kvítek**
- 15. 10. – 24. 11. **Jede, jede mašinka**, výstava modelů Jakuba Bechyně v Galerii Na Faře
- 20. 10. **Slavnost stromů v Dolním Bousově**, v zahradě kolem knihovny

Aktuální informace a podrobnosti sledujte na www.infocentrum.dolnibousov.cz.

DOLNOBOUSOVSKO V LITERATUŘE A KULTUŘE

Karol Bílek

I. Úvod

Představovat Dolní Bousov v literatuře je trochu odvážné. Město bylo vždy vnímáno hlavně jako centrum průmyslu a sportu; literární a kulturní tradice přenechávalo sousední Sobotce. Snad tu hrála svou roli i skutečnost, že Bousovsko bylo a je uváděno obvykle za hranicemi území, kterému se od konce 19. století všeobecně říká Český ráj. A Český ráj je především pojem kulturní. Ty jeho hranice jsou ovšem pomyslné – jinak je vymezují ochránci přírody, jinak historici, turisté, geologové, regionální publicisté, organizátoři územních svazů obcí a další. Někteří ho pojímají opravdu široce a zařazují na jeho hranice až Mladou Boleslav, Bezděz, Sychrov, Novou Paku, Veliš, Kopidlno apod. Pro některé je závaznou hranicí území Chráněné krajinné oblasti Český ráj (které ovšem také již doznalo podstatných změn), pro další je to území Geoparku Český ráj. Pověštinou je však oblast vymezována tokem řeky Jizery od Semil k Bakovu a spojnicemi těchto míst s Jičínem – samozřejmě s mírnými přesahy. Takže se naskytá otázka: je Dolní Bousov a okolí v Českém ráji nebo ne? Já myslím, že tam patří.

Sobotka se svým nejbližším okolím je ve srovnání s Dolním Bousovem a jeho okolím skutečně „úrodná“ na zmíněné literární a kulturní tradice. Je to dáno její výhodnější polohou v centru bývalého Kosteckého panství (kam obě dnešní města patřila), na křižovatce obchodních tras, dále dřívějším povýšením na město (čímž se stala mj. střediskem trhů a řemeslnických cechů), ale i skutečností, že zde bylo sídlo církevního děkanátu, obsazovaného významnými osobnostmi (naopak bousovská fara neměla občas žádného faráře) a působila zde už nejméně od 14. století škola. Zakupovali se tu mnozí kostečtí úředníci. Svůj význam mělo i zřízení soboteckého okresu a usídlení okresních úřadů (soud, berní úřad, okresní úřad) ve městě – vždyť bez tohoto faktoru by Sobotka neměla ani svého nejslavnějšího rodáka Fránu Šrámka, syna berního úředníka.

Přes tyto handicapity můžeme také v Dolním Bousově a okolí sledovat odedávna i literární a kulturní tradice. Naším úkolem je pokusit se tyto tradice najít a zmapovat. Kromě tzv. krásné nebo umělecké literatury (poezie, beletrie, divadelní hry, tvorba pro děti, překlady) je třeba sledovat i literaturu odbornou (archeologie, historie, statistika, přírodní vědy, pedagogika, náboženství, hospodářský život aj.), ale i díla slovníková, vzpomínková, knihy a brožury regionální – vlastivědné (včetně zachycení pověstí), průvodce, almanachy a jubilejní sborníky turistické, spolkové a sportovní, díla umělecká (s reprodukcemi obrazů, grafiky, pohlednic, fotografií) atd. Nelze zapomenout ani na místní a regionální časopisy (včetně školních). A samozřejmě by bylo nevděčné ponechat stranou osobnosti a tvorbu rodáků a přátel Bousovska, mezi něž musíme počítat i chalupáře z města a okolních obcí. A protože k literatuře a kultuře měly vždy blízko i škola, kostel, knihovna, divadlo, hudba atp., budeme alespoň okrajově sledovat i je.

Pokud jde o území, které nazýváme Bousovskem a kterému se budeme věnovat, je možné ho zjednodušeně nazvat dolnobousovskou částí bývalého soboteckého okresu, ohraničenou přibližně obcemi Dolní Bousov, Vlčí Pole, Veselice, Rabakov, Čížovky, Petkovy, Dlouhá Lhota, Martinovice, Všebořsko, Přepeře, Kamenice, Dobšín a Střehom.

Není to snadné téma a jistě tento první pokus bude v budoucnu doplňován a upřesňován. Vždyť mnoho prací dnes neznáme a nemáme je v evidenci, neznáme ani životní data a osudy mnoha autorů. Složitě je také skloubit drobnou příležitostnou regionální produkcí s díly obecněji zaměřenými, v nichž je dolnobousovská tematika jen nepodstatná, ale pro toto území důležitá. Dalším problémem je otázka, zda upozornit na práce encyklopedické a slovníkové. Nebo v jaké míře zařazovat autory, kteří se územím jen okrajově mihli. Proto by bylo dobře, kdyby si čtenáři nenechali své názory a znalosti v tomto směru pro sebe a zaslali své připomínky autorovi článku, redakci Bousováka nebo do Městské knihovny v Dolním Bousově, kde v krásných prostorách restaurované památné fary vzniká i zvláštní oddělení regionální literatury.

II.

Nejstarší písemné památky

Pro starší období našich dějin, ze kterého se zachovaly první písemné doklady, nenajdeme o Dolním Bousově a okolí žádné literární texty, jsou známy pouze církevní i světské úřední zápisy (z nich zjišťujeme např. nejstarší stopy existence Křížánku roku 1052, Domousnic 1290, Horního Bousova a Vlčího Pole 1318 – 1323, Dolního Bousova 1330 atd.). Z nich také víme, že první jménem známý bousovský farář se jmenoval roku 1374 **Mílek**. Nesídlil zde ale žádný významný literát jako byl katolický farář **Ondřej Figuli (Hrnčíř)** ze Žerčic, který se na hradě Kosti ukrýval před husity a překládal a opisoval zde do roku 1436 části Bible. Nedochovala se žádná farní knihovna, jaká existovala roku 1407 na nedaleké tvrzi Stará. Nebylo zde trvalé panské sídlo a Bousovští asi nevěděli ani o literární činnosti sousedních šlechticů, třeba kosteckých **Hasenburků** nebo **Vaňka Valečovského z Kněžmosta** († 1472). Lze též pochybovat, že by s literaturou seznamovali své poddané v Horním Bousově cisterciáckí mniši z kláštera Hradiště nad Jizerou, jimž ves až do husitských válek patřila.

Teprve 16. století znamená pro literární tradice Bousovska něco nového. Ani my však ještě dnes nevíme dopodrobna, jak mnoho byl literárně činný biskup Jednoty bratrské **Benedikt Bavorský z Bavoryně** († 1535), turnovský rodák z vlčopolského vladyckého rodu. Vždyť i jeho hlavní dílo, Kniha o pravém náboženství křesťanském, vyšlo až po jeho smrti roku 1543. To spíše přišli poddaní z Bousovska do styku s kosteckými panskými úředníky, z nichž si na první stránce sobotecké cechovní Knihy mlynářů, pekařů a perníkářů roku 1592 zaveršoval **Simeon Baštecký**. Jména vesnic jsou soustředěna v zápisech o prodeji panství, třeba roku 1497 Janovi ze Šelmberka. Nacházíme

i nejstarší nápisy na stavbách (kostecký pivovar 1576), ba i v přírodě – nápis v Plakánku Deo ac D. Mar. Mag. 1591 na místě, kde se pak těžil kámen na stavbu soboteckého chrámu sv. Maří Magdaleny.

Za nejstarší známé písemné památky určené přímo Dolnímu Bousovu můžeme považovat až listinu **Ferdinanda I.** z roku 1560, již na prosbu **Kryštofa z Lobkovic** († 1590) přiznal Bousovu týdenní trhy a dva jarmarky, a listinu **Rudolfa II.** z roku 1600, kterou na žádost **Oldřicha Felixe Popela z Lobkovic** († 1604) udělil městečku znak, pečeť a právo pečetit zeleným voskem.

Kdy se slova Dolní Bousov nebo Unter Bautzen objevila poprvé v tištěné podobě, není dosud přesně zjištěno. Asi to bylo na mapě Čech **Pavla Aretina** z roku 1619 (v podobě Bohusov). Pro zajímavost: Na nejstarší tištěné mapě Čech **Mikuláše Klauďána** z roku 1518 je okolí Sobotecka poškozeno. Na dalších mapách se objevují podoby Bohussov (**Johann Georg Vogt** 1712), Pautzen (**Jan Kryštof Müller** 1720), Unter Pautzen (mapy tzv. 1. vojenského mapování 1764-1783), Unter Pautzen b. / = böhmisch – česky/, Dolní Bausow (Müllerova mapa ve vydání 1790), Busow dol. (**František Palacký** 1876). Ale vypisovat všechny podoby názvů jednotlivých obcí od nejstarší doby do současnosti není cílem této práce.

17. a 18. století nepřináší k našemu tématu mnoho nového. Snad jen přibývá písemností se zprávami o jednotlivých obcích v lobkovickém a pak v černínském archivu od kosteckých hejtmánů a v archivu pražského arcibiskupství od soboteckých kněží, kteří spravovali po třicetileté válce i bousovskou farnost. Zajímavá změna se poprvé v roce 1615 projevila v názvu Vlčího Pole: užíval se v podobě Vyšší Pole. V polovině 18. století už nacházíme jména jednotlivých dolnobousovských farářů v tištěných diecézních seznamech, zvaných Catalogus cleri, i v dalších tiskách. Pro Dolní Bousov a okolí jsou také vedeny gruntovní knihy a církevní matriky i další městské a cechovní písemnosti, ovšem některé na Kosti a některé v Sobotce. Určitě se však do městečka nedostala latinská veršování majitele panství **Humprechta Jana Černína z Chudenic** (1628-1682) nebo soboteckého děkana **Jana Ignáce Šumy** z Vlastislavi († 1708) či tištěné proslovy a pojednání jeho předchůdce, děkana **Adama Ignáce Mladého ze Solopísk** († 1708). To spíše mohla působit slova skvělého soboteckého kazatele, kaplana **Františka Matouše Kruma** (1685-1733), jehož některá kázání vyšla tiskem, či hudební skladby děkana **Jana Jiřího Philippiho** (1672-1722) nebo některého člena soboteckého kantorského rodu **Svobodů**. A pravděpodobně si bousovští sousedé také vyprávěli o cestách do Turecka, které podnikl (a písemně v deníku dokumentoval)

Heřman Černín z Chudenic (1576-1651). Asi slyšeli i o piaristickém gymnáziu v Kosmonosích, které roku 1688 založil **Heřman Jakub Černín z Chudenic** (1659-1710). Pozornost jistě vzbudila i strmá kariéra soboteckého děkana **Antonína Petra Příchovského z Příchovic** (1707-1793) až na stolec pražského arcibiskupa. Od všech těchto osobností máme dochovány jejich tiskem vydané práce.

Zvýšení úrovně osvěty a vzdělání hodně napomohlo obnovení dolnobousovské fary roku 1753. Prvním farářem byl **Jan Václav Rejman**, po něm zde působil v letech 1760-1776 **Jan Václav Streer** a do roku 1796 Matyáš Neumann († 1806). Roku 1765 byla obsazena i fara (zprvu lokálie) na Všeborsku postupně dvěma kněžími, kteří zde žili až do smrti: **Josefem Ďoubalíkem** (1736-1790) z Vysokého nad Jizerou a po něm **Janem Kerchbaumem** (1752-1797). Roku 1795 znovu vznikla i lokálie v Řitonicích (**Josef Hasenehl**).

V místech far byly i řádné školy; do Řitonic chodily dočasně i děti z Domousnicka. Prvním známým dolnobousovským učitelem byl v polovině 17. století **Jiřík Dymokurský**, po něm jsou doloženi koncem 17. století **Kryštof Nádvorník**, **Jiřík Navrátil**, **Mikuláš Žák** a **Matěj Hubatka**, v 18. století **Matěj** a **Jan Valentové**, na Všeborsku vyučoval od roku 1763 **Antonín Srb** (1725-1797). V některých místech existovaly jako pobočky školy pokoutní (Rohatsko, Dobšín, Dlouhá Lhota, Horní Bousov), teprve časem – kromě Rohatska – uznané za řádné.

Tehdy také asi vznikaly nejstarší dodnes dochované krajové pověsti a lidové písně. Podklad známé pověsti o ukradení sobotecké múnstrance Švédy a její záchraně u Obrubců zaznamenal kostelník **Jan Sobotka** roku 1639 na přídešti soboteckého graduálu. Pozoruhodné doklady lidové tvořivosti najdeme i na nápisích na tzv. záklopách roubených staveb. Rovněž v kostele ve Vlčím Poli na varhanách z roku 1696 byl zajímavý nápis o jeho obnově roku 1683. V řitonicím kostele jsou nápisy na náhrobkách **Koučů z Kouče** a **Rašínů z Riesenberka**. Nápisy a datace najdeme i na většině zvonů a na některých plastikách, např. na podstavci sochy sv. Václava pod hradem Kostí z roku 1742 stojí: *Od panování kacírů osvobod nás. Také socha sv. Vendelína z Domousnic z roku 1796 od Martina Ignáce Jelínka* (nar. 1728), dnes uložená v lapidáriu v Mnichově Hradišti, má hezké lidové veršování:

*Ať dobytek nevyhyne
vypros svatý Vendelíne
by netlačil tento statek
píce, pastvy nedostatek.*

BOUSOVŠTÍ HASIČI CHRÁNÍ PŘED POŽÁRY 130 LET

(dokončení z čísla 3)

Ve vedení se vystřídal několik starších funkcionářů – Josef Smetana, Jan Žďárský, Vilém Bobek, Karel Tlášek, Jan Kollátor. Velitelem byl v letech 1957 – 1963 Josef Dudek, kterého vystřídal Josef Ječný (1963 – 1975). Obětavým jednatelem byl od roku 1959 až do své smrti v roce 1975 Antonín Tomsa. Dlouholetými obětavými

mi funkcionáři byli i poštovní doručovatel Josef Král (pokladník sboru v letech 1929 – 1956), dlouholetý zbrojmistr Bohuslav Janů, Josef Burián, Josef Dvořák a Jaroslav Kula i jiní. Mnozí členové pracovali ve sboru více než padesát let – např. Josef Kollátor (1905 – 1961), František Šouta (1908 – 1961), Josef Smetana (1920 – 1970), František Rejman (1922 – 1980), Jan Žďárský

(1924 – 1975) a jiní. Největším úkolem jednoty v poválečných letech se stala stavba nové požární zbrojnice. Stará u školy již dávno nevyhovovala, mohly tam vnikat i cizí osoby a technika byla špatně uložena. Proto již v roce 1952 došlo k ustavení stavební komise, která se o výstavbu nové zbrojnice starala. Jejimi členy byli Jaroslav Kula, Josef Dudek, František Falta, Ladislav Novák a Josef Smetana. V roce 1953 bylo vybráno staveniště na louce za Nechánskými, které ale bylo později několikrát změněno. V roce 1955 provedlo devatenáct členů jednoty rozbourání přidělené dřevěné budovy v Chříbské, aby se získalo stavební dříví. Jednání o zahájení výstavby se však protáhlo, teprve v roce 1957 dostala stavba spád. 17. dubna 1957 byla zvolena nová stavební komise, v níž byli Boček, Burián, Dudek, Falta, Ječný, Kollátor, Kula a Smetana. Téhož dne se začalo s výkopovými pracemi na definitivním staveništi na pozemku paní Hettfleischové Pod uličkou. Celkem na této stavbě odpracovali členové jednoty 21.714 hodin. Deset členů odpracovalo více než tisíc hodin: František Falta 2712, Karel Mika 2664, Josef Dudek 1591, Josef Smetana 1500, Jiří Ottomanský 1340, František Křapka 1286, Jaroslav Kula st. 1245, Antonín Tomsa 1209, Josef Dovářka ml. 1167, Josef Dvořák st. 1008. Výsledkem obětavé práce byla moderní požární zbrojnice se třemi bytovými jednotkami, garážemi a spolkovými místnostmi. 25. listopadu 1959 se poprvé konala výborová schůze MJ ČSPO v nové jednatelské místnosti zbrojnice a 8. května 1960 došlo k slavnostnímu předání celého objektu. Tato slavnost byla poslední, která se konala v rámci mnichovohradištského okresu. Od 1. července 1960 byl Dolní Bousov začleněn do okresu Mladá Boleslav a dolnobousovský okrsek ČSPO se stal 10. okrskem nové okresní organizace.

V následujících letech pracovali členové organizace na vylepšování technického vybavení. Byla postavena nová sušící věž na hadice, v roce 1979 byla málo využívaná velitelská a zasedací místnost na současnou klubovnu s kuchyňským koutem a krbem, sloužící ke společenským příležitostem, schůzím, oslavám, výstavám i prodejním akcím. Ve vedení na začátku osmdesátých let pracovali předseda Jaroslav Kula st., velitel Miroslav Buriánek, ve funkci jednatele se po úmrtí Antonína Tomsy vystřídali Jaromír Hošic, Miroslav Kocourek a Josef Volf, hospodářem byl od roku 1965 Zdeněk Klíma. Od roku 1976 dochází k výraznějšímu nárůstu členské základny, převážně z řad mladých. Bylo založeno družstvo žen s velitelkou Jiřinou Bradnovou. Pravidelnými úkoly byly preventivní protipožární prohlídky, výcvik a školení členů, cvičení pionýrů k získání odznaku Mladý požárník, sběr starého železa. Mimo to se rozvíjela sportovní a kulturní činnost. U požární zbrojnice byl vybudován kurt na odbíjenou, pravidelně se jezdilo za požárníky do NDR do Medessenu. V roce 1982, kdy se slavilo sto let od založení, měla ZO ČSPO sedmdesát dva členů, z nichž Slavomír Kocvera a František Kollátor byli členy od roku 1942.

Text v Bousovákův č. 3 i výše uvedený byl čerpán z brožury 100 let požárního sboru v Dolním Bousově, kterou zpracoval v roce 1982 prom. historik Karol Bílek s kolektivem členů ZO SPO v Dolním Bousově. Vývoj Základní organizace Svazu požární ochrany Dolní Bousov, jak se tehdy požárníci oficiálně nazývali, a jejich sídla - Hasičské zbrojnice od roku 1982 až do dnešních

dnů Sboru dobrovolných hasičů Dolní Bousov popsal starosta SDH Pavel Kula.

Rok 1982 byl věnován přípravě oslav 100. výročí založení sboru. V rámci těchto příprav byl vybudován betonový taneční parket za sokolovnou. Oslavy samotné proběhly 5. - 6. června. V sobotu 5. června se na fotbalovém hřišti konala hasičská soutěž, na atletické dráze byla instalována ukázka hasičské techniky od historických stříkaček až po nejnovější typy požárních vozidel. Večer pak na parketu byla taneční zábava. V neděli 6. června byla v sále restaurace U Hulčků slavnostní schůze a předány medaile za zásluhy. V této době bylo zásluhou tehdejšího jednatele sboru Josefa Volfa, navázáno přátelství s hasiči obce Medessen v tehdejší NDR. Družba trvala po mnoho let a přerostla v přátelství jednotlivých rodin. V roce 1981 byla do Dolního Bousova přidělena cisternová stříkačka CAS 25 Škoda 706 RTHP (doposud slouží ve výzbroji Jednotky sboru dobrovolných hasičů D. Bousov), vyřazená Požárním útvarem Mladá Boleslav. Vysloužilá cisterna PRAGA RN byla dána do šrotu. S nově nabytou technikou vznikl problém s nedostatkem místa v Požární zbrojnici, a proto v roce 1983 začaly úvahy o přístavbě hasičárny. Byly zpracovány plány, rozpočet přístavby činil 132 000 Kč a stavba měla být dokončena do konce roku 1983. Přístavba byla zařazena do tehdejší AKCE Z. Bohužel ONV Mladá Boleslav nenašel potřebné peníze a akce byla odložena na rok 1984. V roce 1984 bylo rozhodnuto, že akce bude pojata jako součást příštího volebního programu. Rok 1985, další rok čekání na dotaci, finanční prostředky se opět nenašly. V roce 1986 konečně se hasiči dočkali, namísto slíbených 132 000 Kč však bylo přiděleno 97 000 Kč. Hasiči si s touto situací poradili. Zavázali se odpracovat zdarma takové množství brigádnických hodin, aby stavba byla dokončena. Podařilo se. V květnu byly zahájeny výkopy základů, během června a července bylo vyžděno obvodové zdivo, položeny stropy, v říjnu dokončeny betonové podlahy, fasáda a klempířské prvky. Vznikla přístavba o rozměrech 6 x 13m. Cena díla 135 000 Kč, náklady 95 000 Kč. Hasiči odpracovali 2970 brigádnických hodin. V roce 1987 byla plánována instalace ústředního topení (doposud bylo lokální topení v bytech a v garážích). Bohužel se nepodařilo uskutečnit. Po historických změnách roku 1989 byl jeden z prvních kroků organizace požárníků návrat k původnímu názvu tj. Sbor dobrovolných hasičů. Změny nastaly i v organizování hasičstva. Vedle SDH, který je vlastně zájmovým sdružením občanů, byly zákonným opatřením zřízeny jednotky sboru dobrovolných hasičů obce (JSDHO). Tyto jednotky zřizují obce a města, financují jejich materiální a technické vybavení. Členové jednotky jsou vázáni k činnosti dohodou uzavřenou s městem Dolní Bousov. Mezi jejich hlavní povinnosti, samozřejmě kromě zásahů, patří pravidelné proškolení v činnostech potřebných pro zdolávání požáru a živelných událostí, zdravotní prohlídky, pro určité odbornosti i povinnost získat Osvědčení odborné způsobilosti. Dále také pokračovaly práce na modernizaci hasičské zbrojnice. V roce 1992 bylo instalováno ústřední vytápění do celé budovy, mimo garáží, kde zůstalo samostatné etážové vytápění, zatím na uhlí. V roce 2001 byla zbrojnice plynofikována, v roce 2003 provedena rekonstrukce střechy, v r. 2004 napojení na splaškovou kanalizaci. Bohužel se přes veškerou snahu

nedaří získat moderní hasičské vozidlo. Zkoušejí se možnosti buď získat techniku vyřazenou HZS, nebo novou za pomoci dotace. Cena nové cisternové stříkačky se pohybuje okolo 6 miliónů Kč, dotace maximálně 1,5 mil. Kč, zbytek dofinancování z vlastních prostředků, což je pro rozpočet města těžko dosažitelné. V roce 1993 město odkoupilo od SDH Domousnice starší CAS 25 Škoda 706 RTHP (také slouží dodnes). Úvahy o nutnosti modernizace zásahové techniky ukázaly na další problém. Světlou výšku garážových vrat a garáží samotných. Stávající výškou 3 m projede pouze již zmíněná CAS 25 Š 706 RTHP. Všechna moderní vozidla mají výšku 320 – 350 cm. Vzhledem k dispozici budovy byla jediná možná cesta, zahloubení podlahy garáží. Město oslovilo Ing. arch. Lubora Jenčka, který zpracoval projektovou dokumentaci nejen na zapuštění garáží, ale protože budova v téměř nezměněném stavu sloužila od roku 1960, bylo zapotřebí provést výměnu oken a dveří, zateplení fasády, připravit rekonstrukci bytů hasičů v 1. podlaží. V únoru 2009 proběhlo výběrové řízení na dodavatele stavby a 4. prosince

2009 bylo slavnostní otevření. Celkové náklady rekonstrukce byly přibližně 4 milióny Kč. Město získalo dotaci 990 000 Kč od Středočeského kraje.

Činnost jednotky byla v průběhu uplynulých let velmi pestrá. Díky úrovni provádění zásahů, vždy velice kladně hodnocené představiteli HZS Mladá Boleslav, jsou hasiči z Dolního Bousova přivoláváni k požárům či živelním pohromám nejen v hasebním obvodu, ale i k zásahům v rámci okresu. Při povodních v roce 1997 naši hasiči zasahovali na Moravě, v roce 2002 na Mělnicku, v roce 2010 v Raspenavě na Liberecku. Za tuto činnost obdržela JSDHO Dolní Bousov v roce 2010 Medaili Svätého Floriána udělenou Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska Středočeského kraje. Členové a členky SDH se pravidelně zúčastňují soutěží v požárním sportu a v poslední době se daří do této činnosti zapojovat i mládež. Nezbyvá než si přát, aby zápal do „hasičiny“ nám všem vydržel i do dalších let.

Pavel KULA, starosta SDH

dolnobousovský Sport

PODZIM ZAČALA GARDA I MLÁDEŽNICKÁ DRUŽSTVA

Fotbalový podzim zahájila nejen obě mužstva dospělých, ale i garda, dorost, žáci, minižáci a přípravka. Garda se v létě zúčastnila několika turnajů v okolí, uspořádala turnaj v nohejbalu na umělce připravila si pět zápasů, z nichž jeden již odehrála. Vede ji Petr Nechanský ml. a Mirek Boček. SG DBSK. SG Bakov 2:0 (2:0), Holub, Horyl. Sestava: Urban – Novotný, Procházka, Koblre, Jiří Kosina, Blažek, Holub, Boček, M. Hrdý, Karn, Horyl, Bezoska, Havel st., Nechanský, Šouta. Soupeř častěji neprohrává. Od začátku se hrálo ve svižném tempu, domácí lépe kombinovali i zakončovali. Hoilub se trefil z velkého vápna, po střele Bočka dorážel s přehledem Horyl. Po změně stran tempo opadlo, řadu šancí domácí nevyužili.

Dorost po několika letech v I. A třídě bude hrát okresní přebor, přestože skončil čtvrtý. Důvod byl jasný – odchod šesti hráčů, úzký kádr, příchod jediného žáka (Luděk Holub ml.). Během léta došlo k jednání se Sokolem Březno o hráčské výpomoci při využití pravidla střídavých startů, kdy kmenový hráč může hrát za oba kluby. Na hostování z Kněžmostu přichází Šrajer, na přestup z Bezna Zdeněk Macháček. František Klíma, kterému skončilo hostování v Jablonci, tam bude uvolněn na střídavý start – může hrát za dorost v Jablonci, v Bouso-

vě i za dospělé. Stejně byl vyřešen střídavý start Romana Rymplera do Turnova. Někteří hráči se k fotbalu vrací po roce či dvou pauzy. Dorost vedou trenéři Petr Havel st. a Petr Nechanský ml. Velký dík patří trenérovi Pavlu Kopeckému, který vedl ročník 93 od minižáků přes žáky až po dorost. V přípravě dorostenci prohráli se Březnem 0:2, porazili Sobotku 2:1 a Pěčice. První mistrovský zápas v Jivíně dorostenci vyhráli 11:2.

Žáci po dvou letech postoupili do okresního přeboru. Do dorostu odešel Holub, z minižáků přišli Vojta Boček, Jakub Motyčka (uvolněn na střídavý start do FK Mladá Boleslav), Lukáš Hercík, Jakub Svoboda a Štěpán Pavlíček. Kádr je dost široký, cílem bude udržet se a připravovat kluky pro další kategorii, která je všeobecně nejproblémovější, a to pro dorost. Trenéry zůstali Michal Šolc a Petr Ježek.

Minižáci se budou potýkat s odchodem hodně hráčů, takže udržet se v nejvyšších divizích okresu nebude snadné. Trenérem zůstává Martin Kollátor, k němu přišel od áčka Milan Hrdý. Michal Pažout byl uvolněn na střídavý start do FK Mladá Boleslav. Při losování byla velká diskuse o změně systému. Dosud se hrálo turnajovým způsobem, čtyři turnaje na podzim, čtyři na jaře. Návrh na

změnu, která by hráčům přinesla větší počet zápasů, však podpořilo jen šest oddílů z třiceti dvou. Bousov tedy čeká v I. divizi skupině B Dobrovice, Zdětín a Chotětov. První dvě družstva postoupí do skupiny hrající o přeborníka okresu.

Přípravku opět povedou Mirek Buriánek a Robert Novotný. Pokud chcete přivést kluky či dívky na trénink, máte možnost – telefon na M. Buriánka je 607590894. Přípravka nehraje pravidelnou soutěž, trenéři s týmem jezdí na turnaje v okolí a hrají přátelské zápasy.

A k jakým změnám došlo přes léto ve fotbalovém areálu? Hrací plocha prošla obvyklou regenerací (propíchnání, dosetí trávy, hnojení). Byla vymalována ubytovna, společenská místnost a sociální zařízení. V červenci se uskutečnila výměna čerpadla pro zavlažování a rozvodů vody nákladem dvacet pět tisíc. V srpnu areál využila čtyři družstva k letnímu soustředění – dívky FKD Mladá Boleslav, mladší žáci z Března u Chomutova, mladší dorost pražského Sokola Řepy a muži Sokola Dubeč, také z Prahy.

Miroslav BOČEK

FOTBALISTÉ ZAHÁJILI NOVOU SEZÓNU SKVĚLE

Letošní skupina I. B třídy bude velice kvalitní. Los v ní svedl zástupce tří okresů – Mladá Boleslav, Mělník a Nymburk. Nováčky ve skupině jsou Milovice, Rožďalovice, Dobrovice B a Lužec, který byl přeřazen z jiné skupiny. Do I. A třídy postoupila mužstva Bělé a Luštěnic. Dolnobousovský SK bude obhajovat 8. místo, tentokrát pod vedením nového trenéra Petra Janouška, který v minulých letech postupně trénoval dorost a rezervu. Dosavadní trenér Milan Hrdý ukončil svoji činnost u dospělých a bude jedním z trenérů minižáků.

Družstvo se poprvé sešlo 15. července, trénovalo třikrát týdně. Na půlroční hostování do Obrub odešli Petr Havel st. a Petr Skála, Roman Budínský prodloužil o půl roku hostování v Čejeticích. Navrátilce Budínský si hned v prvním přípravném zápase zlomil ruku, Jan Stejskal je stále zraněn. Kádr bude doplněn odchovanci, cílem bude odehrát klidný ročník bez obav ze sestupu. Zahájení bylo více než skvělé. Výborná byla hra i v druhém zápase, ale na body to nestačilo.

9. ročník turnaje O pohár Jiřího Pavlíčka, Obruby, 21. 7. DBSK Doubrava 2:0, M. Šolc, Jiří Kosina. DBSK – Březno 0:6. DBSK – Obruby 4:1, M. Šolc 2, Čech, Hrdý. Pořadí: 1. Sokol Březno, 2. DBSK, 3. Doubrava, 4. Sokol Obruby. Sestava: Buriánek, Stránský, Krajcsovics, Vitvar, Hrdý, Bíšek, Jar. Kosina, Jiří Kosina, M. Šolc, Vynikal, Polák, Čech, Dankiv, Vinický, Kasal. **DBSK – Krchleby 3:5 (1:3)**, Vacek, Kubeček, Havel ml. Sestava: Buriánek, Michalec, Klíma, Polanka, Dajč – Zahrada, Hrdý, Vynikal, M. Šolc – Vinický, Kubeček (Vacek, Kasal, Havel ml., Vitvar). Hosté byli lepší, domácí výkon ovlivnila už v 5. minutě zlomená ruka Vinického po srážce se spoluhráčem.

Kosmonosy – DBSK 3:1 (0:1), M. Šolc. Sestava: Stránský – Kollátor, Kalivoda, Zahrada, Jar. Kosina – Fr. Klíma, Hrdý, Merva, Čech – Boček, M. Šolc (Kasal, Olbrich, Krajcsovics). V první půli útočníci neproměnili několik šancí, ve druhé se domácí zlepšili.

DBSK – Kněžmost 9:0 (4:0), Kubeček 4, Hrdý 2, Merva, M. Šolc, vlastní. Sestava: Stránský – Zahrada, O. Klíma, Bíšek, Dajč – T. Šolc, Hrdý, Vynikal, M. Šolc – Merva, Kubeček (Kollátor). Hosté přijeli v devíti, posílili je Čech a Kalivoda. V poslední přípravě si hráči zastříleli. **DBSK – Byšice 5:1 (3:1)**, Hrdý 2, Merva 2, Dajč. Sestava: Stránský – Zahrada, O. Klíma, Bíšek, Dajč – F. Klíma, Vynikal, Hrdý, M. Šolc – Kubeček, Merva (Vacek, T. Šolc, Kollátor). V minulé sezóně Bousov se soupeřem dvakrát prohrál, tentokrát mu to oplatil. Ve 4. minutě vyslal Kubeček za obranu Hrdého, který nezaváhal. Hosté vyrovnali z přímého kopu, vzápětí byl faulován Kubeček a Merva z penalty upravil na 2:1. Pak využil Hrdý svou rychlost a důraz a dal třetí gól. Po změně stran hosté přidali, ale do šance se nedostali a góly dávali domácí. Po centru M. Šolce se podruhé trefil Merva a po pěkné kombinaci z vlastní půlky zakončoval Dajč.

FC Mělník – DBSK 4:3 (2:2), Hrdý, F. Klíma, Vacek. Sestava: Stránský – Zahrada, O. Klíma, Bíšek, Dajč – F. Klíma, Vynikal, Hrdý, M. Šolc – Kubeček, Merva (Vacek, T. Šolc, Kollátor). Dvakrát Bousov vedl, dvakrát domácí vyrovnali. Po změně stran pro změnu dvakrát vedli domácí, Bousov vyrovnal jen jednou, a tak body zůstaly na Mělníce.

Petr VYNIKAL

REZERVA ODSTARTOVALA DEBAKLEM

Další účinkování ve III. třídě skupině A okresu Mladá Boleslav zahájila rezerva Dolnobousovského SK debaklem. Minule obsadila 6. místo, když po podzimu byla druhá. Do okresního přeboru postoupila rezerva MSK, novými soupeři budou Klášter (sestup z OP), Krnsko B (postup ze IV. třídy) a Strašnov, přeřazený ze skupiny B. Běčko vede trenér Josef Hruška. Přípravu zahá-

jila rezerva spolu s áčkem, mnohdy ale jen jednotlivci. S kariérou se rozloučili Petr Procházka a Patrik Šouta, po zranění se vracejí Vašek Zumr a Mirek Boček. Kariéru obnovili Lukáš Čech a Patrik Krajcsovics, z dorostu by měli přejít Patrik Kverek, Ladislav Bocek, Pavel Kopecký a Milan Merva. Šanci budou dostávat nejstarší dorostenci (Ort, Vitvar) a štírek Kasal. Cílem je hrát

a hrát, aby mladí dorostli pro áčko. To ale záleží jen na nich.

DBSK – Žerčice 4:0 (1:0), Zumr 3, Havel ml. Sestava: Buriánek – Kosina, Švec, Chumlén, Olbrich – Zumr, Polák, Fr. Klíma, Čech – Boček, Havel ml. (Kasal, Kverek, Krajcsovics). Příprava nabídla svižný fotbal z obou stran, domácí dobře kombinovali a vytvářeli si šance. Ve druhé půli zaznamenal Zumr čistý hatrick a za stavu 2:0 vyrazil Krajcsovics penaltu.

DBSK B – SK Židněves 0:6 (0:4). Sestava: Buriánek – Kalivoda, Švec, Chumlén, Jar. Kosina – Kollátor, Havel

ml., Kverek, Čech – Vacek, Zumr (Kasal, Polák, Šedivý). První mistrovský zápas. Soupeř byl ve všech herních činnostech lepší a rychlejší. Většinu domácích hráčů se zápas vůbec nepovedl.

SKP MB – DBSK B 1:0 (1:0). Sestava: Buriánek – Chumlén, Kalivoda, Švec, Jar. Kosina – Kollátor, Polák, T. Šolc, Havel ml. – Boček, Čech (Zumr, Kverek, Šedivý). Domáci dostali minule také půltucet branek. V úvodu byl lepší Bousov, ale šance Bočka, Čecha i Švece zůstaly nevyužité. Druhá půle byla nepřesná z obou stran, Čecha v úniku vychytil brankář.

Miroslav BOČEK

JUBILEJNÍ URBAN CUP MÁ ŠRŮTA

Nechybělo mnoho a pořádání tenisového turnaje Urban Cup 2013 bylo ohroženo. Ten letošní totiž mohl vyhrát borec z Mladé Boleslavi a dle tradice pořádá další ročník vždy vítěz toho minulého... Urputný bojovník a několikanásobný vítěz turnaje Jiří Šrůta ovšem v dramatickém finále o poznání mladšího soupeře Robina Páchu nakonec díky tie breaku (9:7) porazil 7:6 a broušená mísa zůstala doma, na kurtech Sokola Dolní Bousov.

Dva mladí hráči z Boleslavi, kteří se jinak závodně věnují stolnímu tenisu, letos rozšířili počet účastníků singlového turnaje na rovných deset zcela v duchu původní myšlenky jeho zakladatele, Jana Urbana, jež vítá účast

každého tenisového amatéra, ať je odkudkoliv. Zatímco Robinův kolega Michal Zajíček v semifinále Jiřímu Šrůtovi podlehl (6:5, tie break 10:8), Bousovák Aleš Oudrnický výsledkem 3:6 Páchu do finále pustil. Kromě likérové soupravy a láhve sektu čekalo pak na Šrůtu překvapení v podobě povinnosti opatřit podstavec se štítky vítězů nejen jménem svým, ale také jménem Pravoslava Noska, jehož štítek z prvního ročníku se během let odlepil a těsně před letošním turnajem byl znovu nalezen. Hráči díky němu zjistili, že turnaj Tenista roku, kterému na památku Jana Urbana dali Bousováci nové jméno, se letos 21. července konal podesáté!

Robert SOBOTA

CESTA DO LONDÝNA NA OLYMPIJSKÉ HRY

V okamžiku, kdy jsem se dozvěděla, že poletím do Londýna na Olympijské hry jsem byla šťastím bez sebe. Jak den plynul za dnem, byla jsem nervóznější a zvědavější, jaké to tam bude. Když nastal den D, byla jsem nervózní z toho, jestli pro mě vůbec přijede taxík a jestli se vůbec dostanu do Londýna. Ale všechno proběhlo bez větších komplikací, taxík se pro mě stávil o hodinu dříve, než měl. Na letišti v Praze si mě vyzvedl pán od Coca Coly, který mě hned připojil k vítěznému týmu z Mutěnic.

Hned jsem se s holkami skamarádila. Potom všem rozdali menší, příruční adidas tašky. Vevnitř byla dvě adidas trička, mikina a kšiltovka. Bohužel nám objednali malé velikosti, takže některým holkám dělalo problém obléknout si alespoň jedno z toho. Měli jsme ještě dostat kalhoty a boty, ale ty nám radši nedali. Bůh ví, jak by to dopadlo. Když jsem seděla v letadle, nervozita odpadla. Hned po přeletu do Londýna jsme si došli pro svá zavazadla, nasedli jsme do autobusu a cesta olympijským městem mohla začít. Přiletěli jsme ráno asi kolem osmé hodiny, takže jsme se do centra Londýna dostali v dopoledních hodinách. Tam jsme měli dvě hodiny rozchod, mohli jsme si nakoupit různé suvenýry, ale také jsme mohli obdivovat krásu různých památek např. London Eye, Big Ben, atd. Poté nás autobus odvezl na hotel, kde jsme se naobědvali a průvodci nám rozdělili pokoje.

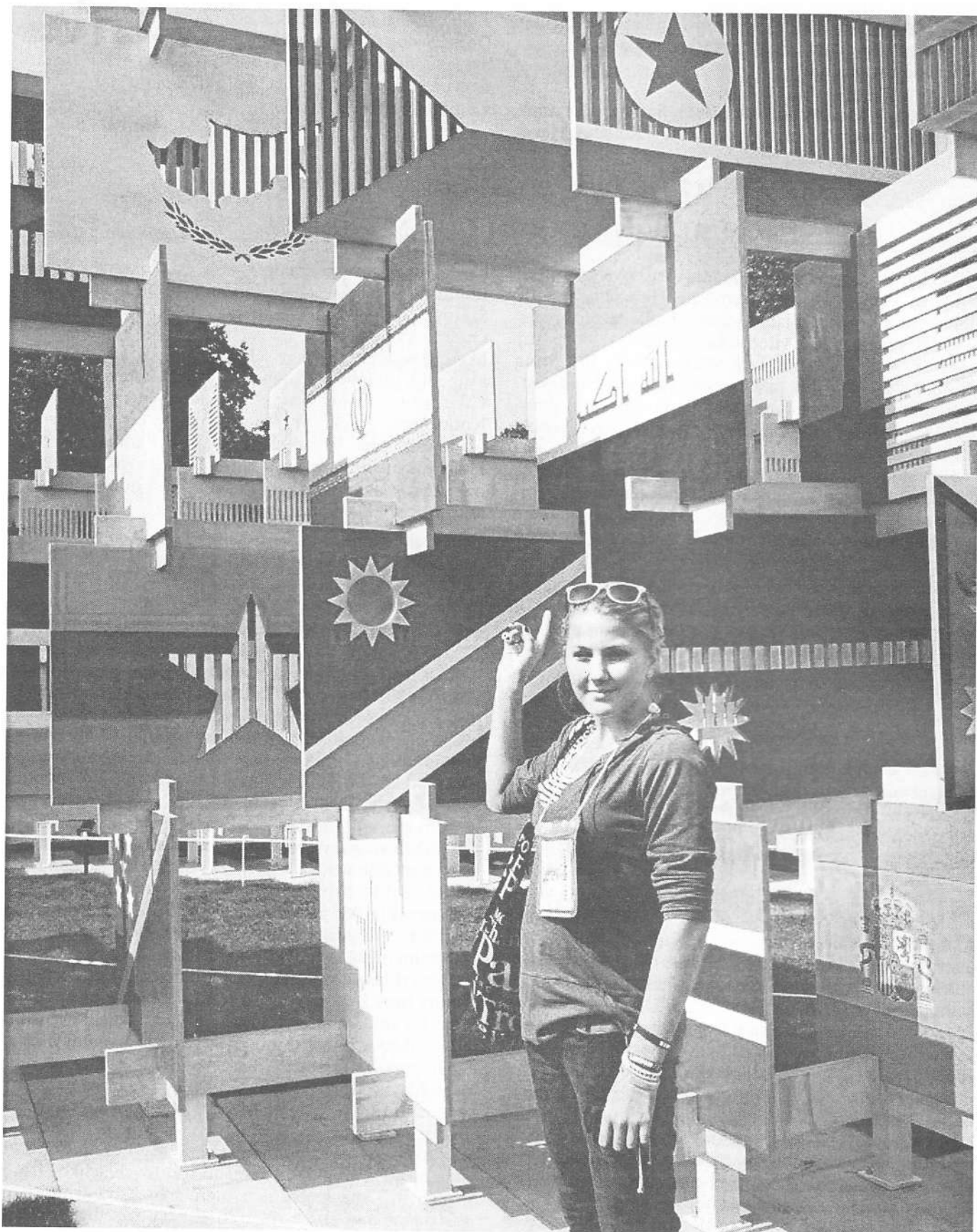
Já jako nejlepší střelkyně Coca cola cupu jsem dostala apartmán se třemi postelemi sama pro sebe. Na pokojích jsme měli dvě hodiny na odpočinek. Potom kolem šesté hodin večer jsme se přesunuli na stadión ve Wembley, kam nás odvezl autobus. Byla to nádhera. Stadion nevypadal překrásně jen zvenčí, ale ještě hezčí byl vevnitř. Seděli jsme v 75. řadě ze 105. Když začal zápas, pomalu jsem si uvědomovala, že se koukám na nejlepší ženské fotbalové týmy světa. Proti sobě nastoupily ve finále olympijského turnaje žen v kopané týmy z Japonska a USA. Byl to napínavý zápas, takovou atmosféru jsem ještě nezažila. Ale moje radost vzrostla, jelikož vyhrál ten tým, kterému jsem fandila. USA porazilo Japonky 2:1. Na třetím místě se umístily Kanadanky.

Po vyhlášení výsledků, rozdání medailí a poslechnutí hymny jsme se přesunuli na hotel, kde jsme přespali do rána. Po snídani jsme si mohli v klidu zabalit své kufry. Na oběd jsme si došli do takové malé hospůdky, kam nás dopravil dvoupatrový autobus. Byl to zážitek na celý život, hlavně když sedíte na druhém patře hned na první sedačce u skla. Po obědě jsme se přesunuli do Českého domu, kde jsme také mohli vidět klikající autobus. V Českém domě jsme měli také spoustu času. Bohužel jsme neviděli žádného známého sportovce, jelikož jsme v něm byli v odpoledních hodinách. Když jsme byly dostatečně unavené z různých atrakcí, nasedly jsme do

autobusu a ten nás odvezl na letiště. Tam jsme si nechali odbavit kufry. Po vystání dlouhé fronty na letadlo jsme konečně seděli v letadle. Po přeletu na mě na letišti v Ruzyni čekal taxík, ten samý co mě přivezl. Rozloučila jsem se s holkama a taxík mě odvezl domů. Byl to velice dobře zorganizovaný výlet, na který nikdy nezapomenu,

náramně jsem si to užila. Na závěr musím poděkovat holkám z dolnobousovské školy. Děkuju vám holky, bez vás bych se do Londýna na olympiádu nedostala. Věřím, že příští rok se na nějaký ten výlet podíváme spolu. VĚŘÍM VÁM, HOLKY!!!!!!!

Denisa SKÁLOVÁ

DEJBISKUP OBHÁJIL BOUSOV

O poznání lepší dojem oproti loňskému propadáku zanechali letos Pražané na tenisových kurtech bousovského Sokola. Série šestnácti zápasů sestávajících z osmi dvouher a osmi čtyřher byla napínavá téměř do poslední chvíle. Rozhodnuto bylo ovšem po předposledním dvoubojovém deblu, který vyhrál Bousov a závěrečná čtyřhra Dejbskupu tak byla jen do počtu, aby zástupci brány Českého ráje obhájili vítězství z minulého roku výsledkem 12:9. Na vyhrané turnaje je to po osmém ročníku 5:3 pro Bousov.

Ačkoliv měli bousovští borci před prestižním turnajem plná ústa „silných řečí“ o tom, že Pražáky nechají letos vyhrát, aby se stav vzájemných utkání vyrovnal, v zápalu lítého boje na svá předsevzetí jaksi zapomněli

a svým tenisovým kamarádům z velkoměsta nic nedarovali. „Přeci jim ten talíř nedáme,“ prohlásil neohrožený sobotecký hasič Roman Zejbrlík, který si dokonce kvůli turnaji vyměnil službu. A v jeho cílevědomé snaze jej nezastavil ani pražský kapitán Jan Zeman, když ho v prvním zápase turnaje poněkud překvapivě porazil 6:1. Ostatní duely ovšem zpravidla nekončily tak jednoznačným výsledkem, bojovalo se srdnatě o každý fiftýn.

Své vysoké společenské kvality pak prokázali borci obou táborů večer, vydatně posilnění staročeskou kachnou, za zpěvu tradičních písní z kytarového repertoáru Jaroslava Pavlišty.

Robert SOBOTA

80. LET LEDNÍHO HOKEJE V DOLNÍM BOUSOVÉ - V. ČÁST

Po ukončení sezony 1948-49 rozhostil se v klubu mrtvý klid. Mantinely ležely přes léto volně pohozené v jasanech a chátaly. Provokativní referát v novinách Stráž severu jako by probudil spící klub k nové aktivitě. Byla svolána členská schůze. Usneseno bylo opravit mantinely, sloupky zasadit do betonových podstavců a zvednout světla. Práce ale kupředu mnoho nešla, ač byl

ideální podzim a sucho. Před počátkem soutěže I. třídy Liberecko – jih jsme společně se Sokolem Bakov n. J. absolvovali tréninkový zájezd na zimním stadion v Pardubicích ve dnech 12. a 13. listopadu 1949. Krásná jízda autobusem, přátelské prostředí, pobyt v pěkném hotelu a dobře vedený trénink bratrem Kučerou z Bakova byly nejsilnějším zážitkem sezony vůbec. Sestava: Kocvera,

Jeleček, Šichta, B. Ottomanský, K. Šolc, M. Holý, Autoš, K. Lenc, Vlasta Šolc, Holaň, Exner, Konečný, Lukšik. 14. ledna 1950 jsme zahájili mistrovství vítězstvím doma nad Sokolem Turnov 5:1. V Turnově s VSJ jsme vyhráli 23:2. V dalším utkání porážíme doma Bakov 9:3. Spanilá jízda pokračovala i v Lomnici n. Pop. Nad místním Technolenem vítězíme 11:3. V posledním utkání jsme si, ač v kombinované sestavě, poradili doma s Katusicemi výhrou 8:1. Stáváme se vítězem jižní skupiny I. třídy. Ve finále krajské soutěže, které se hrálo s vítězem severní skupiny Sokolem Česká Lípa na jeho ledě, jsme v sobotním utkání před 800 diváky vyhráli 12:5 a v neděli 29. 1. 1950 poměrem 8:1. Sokol Dolní Bousov je mistrem Libereckého kraje. Po skončení mistrovských utkání se hráli jsme díky příznivé zimě ještě celou řadu vítězných přátelských zápasů. K nejvýznamnějším jistě patřil zápas v Liberci proti místní VSJ. Vojáci připravili našemu mužstvu srdečné přivítání a blahopřání k zisku titulu mistra kraje. Samotné utkání bylo od zahájení až do poslední minuty napínavé a slušné. Vyhráli jsme 8:6 brankami M. Holého 4, Šichty 2, Chorváta a K. Lence po 1. Celkem bylo v sezóně sehráno 16 zápasů s celkovým poměrem branek 189:53. Střelci: M. Holý 62, Šichta 40, Charvát 26, K. Lenc 19, K. Šolc 13, Exner 9, Stejskal 8, Jeleček 5...

Sezóna 1950-1951, to byl druhý pokus o postup do první hokejové ligy! Nutnost začít s výstavbou zděné hráčské kabiny u kluziště byla dlouho oddalována z části nezájmem vedení, ale i svízelnou situací se stavebním materiálem. Po dlouhých diskuzích navrhl Mirek Holý zprvu nízkou kabinu. Stavitel Ing. Horáček vypracoval rozpočet a žádost byla postoupena na okres do Mnichova Hradiště. Hodně času jsme ztratili svozem a čištěním cihel ze zbouraného většího komína bývalého místního cukrovaru. Započaté práci na výstavbě kabiny chyběl alespoň jeden stálý zedník. S ohromným úsilím a několikerým překročením plánu byla stavba v polovině listopadu pod střechou. Stovky brigádnických hodin odpracovali hráči i příznivci z nichž jmenujme alespoň Oldu Karla, Františka Svobodu, Karla Ždánského, Frantu Stránského, Františka Skramžského a Věru Pelcovou. Pomohla i subvence od ministerstva. ONV v Mnichově Hradišti a MNV v Dolním Bousově přispěly finančně. Zbývalo uklidit staveniště, upravit a vyčistit hrací plochu, instalovat osvětlení tak, aby se s příchodem mrazu mohlo začít „dělat led“. S vypětím sil se to nakonec hrstce brigádníků podařilo. První mistrovské utkání se odehrálo na Silvestra roku 1950 od 14 hod. S nadšením a podporou obecnosti, jehož se sešlo hodně (350), vítězíme nad Polabanem Přelouč 9: 2. 14. ledna 1951 tentokrát před 800 diváky porážíme doma Železný Brod 9:0. 21. ledna v Pardubicích, kam jsme odjeli celkem čtyřmi autobusy plnými příznivců, jsme po strhujícím průběhu dokázali senačně porazit favorita Ramo Pardubice 3:2. Velice zklamáno bylo množství sázkařů, kteří vsadili na vítězství domácích. Zápas byl totiž zařazen v SAZCE. Mistrovství pokračovalo v Kopidlně. Hrbolatý led byl brzdou naší kombinace. Remíza 2:2 byla zbytečná, protože obě branky jsme dostali po netaktických výletech naší obrany. Další zápas jsme měli hrát doma, ale nebyl led. Jelo se do Svobodných Dvorů u Hradce Králové. Na krásném ledě jsme měli sice dobrý úvod zápasu, ale v dalším průběhu nás domácí i s vydatnou pomocí

rozhodčích přehrávali a před poslední třetinou vedli 5:3. Závěrečná část hry byla z naší strany vynikající. Vyhráli jsme ji 5:1 a celkově jsme zvítězili nad RD Hradec Králové 8:6! Zápasu přihlíželo 500 diváků. Góly dali M. Holý 4, K. Šolc 2, K. Lenc a O. Holý. Vyhráli jsme oblastní mistrovství kraje a čekal nás druhý kvalifikační turnaj o postup do hokejové ligy. 14. února 1951 jsme se hráli na ZS v Pardubicích přípravný zápas. Celkem lehce jsme zdolali místní ligovou Slavii, která nastoupila bez Dandy a Pletichy, 4:1. Zápas nám dodal sebedůvěru. Hned druhý den 15. 2. 1951 odjíždíme vlakem do Brna. Na nádraží nás přišlo vyprovodit mnoho příznivců. Jedeme na kvalifikační turnaj o postup do hokejové ligy. Našimi soupeři budou mužstva SKP Opava a Zbrojovka II. Brno – Židenice. Ze vzpomínek Ludka Exnera uvádím: „Když jsme v Brně z vlaku vystoupili, nemít hokejky, zaměnili by nás místní za bratry ze slovenských hor, kteří přijeli na trh prodávat ovčí sýr. Neměli jsme žádné sportovní tašky, jako se nosí dnes. Jeden stěhovací kufr, další obyčejný pytel či vak ušitý z jakékoliv látky. Sláva Kocvera nesl svoje „betony“ pověšené přes rameno. Zkrátka jenom sláma nám nečouhala z bot, jak na hráče pokřikovala místní mládež. Podobně to podle vizáže dopadlo, když jsme dorazili přímo na stadion, kde nás oslovil vrátný: „Co zde mládenci chcete? Dnes není žádný venkovský trénink ani zápas, dnes se hraje kvalifikace do ligy.“ My jsme ten soupeř Židenic, co hraje tu kvalifikaci, odvětil Mirek Holý. To ale neměl říkat. Děda se do něj pustil, aby si dělal legraci z takových jako je on a ne ze starého člověka, který by mu mohl dělat tátu atd. Vše se ale nakonec vysvětlilo, pán se nám omluvil a uvedl nás do kabin. Potom už vše probíhalo jako před každým zápasem. Problém nastal, až když jsme nastoupili na led jako barevné žáby v černo-modro-žlutozelených dresech, které nám zapůjčil kraj Liberec. Rozhodčí si všimli, že někteří naši hráči mají delší hokejky a nechali nám je zkrátit. Pro mnohé z nás to byl velký hendikep. Diváci se nám smáli a pokřikovali: „Rybníkáři, to jsou mantinely a ne rákos, máte sebou písek, ten led je hladký.“ Zkrátka čekali, jak nás roznesou. Nakonec jsme po boji prohráli 7:9 a diváci nás odměnili potleskem. Už jsme nebyli rybníkáři, ale dobré hokejové mužstvo. Sestavu brněnských utkání kronika bohužel nezmiňuje. V Brance byl S. Kocvera a dále jsou tu pouze jména střelců branek M. Holý, O. Holý, K. Lenc, Šichta, Exner, Šolc a Mrtek. V zápase s KP Opava jsme utrpěli debakl 3:10. Nedařilo se střelecky a brankář soupeře Svoboda byl vynikající. Poslední třetinu jsme vyhráli 3:2, ale na lepší výsledek to nestačilo. Pro bousovské fanoušky bylo naše brněnské vystoupení velkým zklamáním, které nám dali najevo na sportovním karnevalu. Naši soupeři v Brně měli proti nám stadionovou průpravu, zápasovou zkušenost. Měli výborné brankáře a více výborných rovnocenných hráčů. My málo hráčů a starší styl hry. K dobrému výkonu nepřispěl tentokrát ani nervózní brankář, slabší byla z důvodu zranění i hra M. Holého. Poznali jsme, že stadiónová mužstva nejsou severočestí rybníkáři. Celkově to byla pro nás výborná lekce a vrchol naší dosavadní činnosti. V sezóně jsme se hráli 23 zápasů – 19 vítězných, 1 remíza a 3 porážky. Score 201:75, střelci M. Holý 42, Šichta 37, O. Holý 28, Exner 24, K. Lenc 19, R. Linka 18, K. Šolc 16, Menčík 6...

Josef PROCHÁZKA

Alarmy Pro Domy

Zabezpečovací technika pro Váš dům

Dolní Bousov

Lomená 673

tel. 774 040 471

web://alarmyprodomy.eu; mail: alarmyprodomy@seznam.cz

Koncesované Poskytování technických služeb
k ochraně majetku a osob
Certifikovaný dodavatel systémů JABLOTRON
včetně systému JA-100

- návrh a výběr vhodného zabezpečovacího systému
- montáž - servis - prodej - poradenství
- bezdrátová, nebo LAN komunikace
- GSM moduly, GSM kamery s 3G přenosem
- kouřová čidla - povinnost dle vyhlášky č. 23/2008 Sb.
- výrazné slevy pro hromadné objednávky!

Pouhý ALARM problém neřeší !

- dodáváme kompletní BEZPEČÍ, ne krabičku na zeď !
- dodáváme ALARM se službou
 - 6 měsíců celkové ochrany ZDARMA
- nejvyšší nabízená služba celkové ochrany objektů
- bez závazků - zásah po celé ČR !
- celková ochrana objektů - cena za šálek kávy denně
 - pojištění proti selhání ALARMU do 5 mil. Kč
- rozšíření záruky na prvky alarmu na 7 let !
- za 96 Kč / měsíc - dohled nad EZS, pojištění do 2 mil Kč

JABLOTRON - JA 63 - od 11.900Kč

- 16 adres pro přiřazení
- bezdrátové prvky komunikují kryptovaným protokolem
- jednoduché ovládací klávesnice systému
- více na alarmyprodomy.eu

OASIS - JA 80 - od 16.800Kč

- 50 adres pro přiřazení
- bezdrátové prvky komunikují kryptovaným protokolem v pásmu 868 MHz
- bezdrátové prvky jsou napájeny lithiovými bateriemi, které mají dobu životnosti 3 roky.
- více na alarmyprodomy.eu

JABLOTRON - JA 100 - od 19.900Kč

- nejnovější systém pro ochranu objektu
- cenově dostupný, maximálně spolehlivý
- nový design - odlišíte se od ostatních
- více na alarmyprodomy.eu

Na všechny prvky systému sjednáváme při montáži záruku 24 - 84 měsíců dle smluvních podmínek.

AUTOSORTIMENT - nové

- GSM/GPS autoalarmy
- GT-970 moto alarmy
- centrální zamykání, CZ pro vozy Škoda, dálkové ovládání
- Sleva 5% oproti běžnému ceníku
- více na alarmyprodomy.eu

Jaký je rozdíl mezi hlídacím psem a službou OKO 1 ?

Při překonání alarmu v rámci služby OKO 1 je kryta vzniklá škoda až do výše 5 mil. Kč dle sjednaných podmínek !

Jméno.....
Adresa.....
Tel.....
Datum...../...../.....

KUPON
pro získání
5% slevy
na kompletní
dodávku
domovní EZS.
Předložte
při sjednávání
zakázky.

společenská kronika

VÝROČÍ NAŠICH OBČANŮ

NAROZENÍ

26. 06. 2012 Eliška Vlková, Dolní Bousov
13. 07. 2012 Jakub Hýsek, Dolní Bousov

ÚMRTÍ

28. 06. 2012 Božena Zajptová, Dolní Bousov
03. 07. 2012 Jaroslav Krouský, Dolní Bousov
12. 07. 2012 Jarmila Šimůnková, Horní Bousov
01. 08. 2012 Josef Ort, Dolní Bousov
05. 08. 2012 Miroslav Nešvara, Dolní Bousov

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ

ZÁŘÍ 2012

02. 9.	Ludvík Vorel, Bechov 48	70 let
17. 9.	Jiří Taclík, náměstí TGM 4	70 let
25. 9.	Božena Kollmanová, Vlčí Pole 1	75 let
03. 9.	Miloslava Klauzová, Lhotecká 303	85 let
16. 9.	Marie Švancaránová, V Lipkách 620	85 let
06. 9.	Květa Šolcová, Lhotecká 305	91 let

ŘÍJEN 2012

19. 10.	Jan Buchtík, Na Školništi 522	70 let
24. 10.	Josef Svoboda, Na Koutě 414	70 let
05. 10.	Anna Heppnerová, V Lipkách 620	75 let
10. 10.	Jaroslava Klímová, Nádražní 100	75 let
27. 10.	Růžena Králová, Vlčí Pole 11	83 let
02. 10.	Marie Vaněčková, Horní Bousov 6	84 let
07. 10.	Věra Motyčková, V Lipkách 620	84 let
26. 10.	Václav Pavelka, Na Sídlišti 437	85 let
30. 10.	Zdenka Kunstová, Náměstí TGM 123	87 let
11. 10.	Jan Šolc, Vlčí Pole 3	91 let

PODĚKOVÁNÍ ZA BLAHOPŘÁNÍ

Děkujeme Městskému úřadu v Dolním Bousově v zastoupení **panem starostou Mírou Bočkem** za dárek a blahopřání k naší diamantové svatbě. Těž děkujeme **Fotbalovému klubu a výboru v zastoupení Václava Zumra** za hezký dárek a vzpomínku na dobu, kdy jsem byl ještě aktivní sportovec.

Josef a Marta Skramužských.

Děkuji Městskému úřadu Dolní Bousov v zastoupení **paní Orságovou a panem Bočkem** za milou návštěvu, blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Růžena Vaničková.

Děkuji Městskému úřadu zastoupenému **panem Kulou a paní Jelínkovou** za blahopřání a dárek k mému životnímu jubileu.

Jaromír Páv, Vlčí Pole 49.

Děkuji Obecnímu úřadu v Rohatsku, **panu starostovi Královi a panu Ing. Kverkovi** za dárek a milé blahopřání k mým narozeninám.

M. Rakušanová.

Děkuji **panu starostovi Václavu Královi a panu místostarostovi Ing. Liboru Kverkovi** za blahopřání a dárek k mým narozeninám.

Miroslava Najmanová, Rohatsko

VZPOMÍNKA

Dne 20. srpna uplynul rok, co nás navždy opustil manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Arnošt Folprecht**. S láskou vzpomínají

manželka a dcery s rodinami.

INZERCE

**Výroba a opravy
komínových těles
nad střechou.
Výroba a instalace
krycích hlavic.**

Konzultace a cenové nabídky zdarma.

**MARTIN MISTALÉR,
Dlouhá Lhota 43.
Telefon 604 906 671.**